

Fundatia Taiba

Rugaciunea

Scoala hanefita
comparativ celelalte scolii
de jurisprudenta Islamica

Pregatit de:
Bari Nerdin
Cherim Enghin
Gemaledin Demirel

Editura TAIBA

ÎN NUMELE LUI ALLAH, CEL MILOSTIV, ÎNDURATOR

Încep prin a-l aduce lauda lui Allah, Stapânul lumilor, pacea si binecuvântarea fie asupra Profetului Muhammed (pacea si binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!). Aceasta carte este una dintre cele mai valoroase carti pentru fiecare musulman, deoarece îl va însoți în toate treptele vietii.

În aceasta carte am luat ca sursa traditia Profetului (pacea si binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!), care a spus: **“Rugați-vă așa cum m-ați văzut pe mine rugându-mă”**, am mentionat de multe ori parerile celor patru mari scoli (mezheb), pentru a evidientia parerile lor si am încercat sa argumentam aceste pareri din propriile lor surse, pentru a demonstra ca toate aceste scoli sunt importante si toate au avut ca scop prezentarea Islamului, deoarece nici o scoala nu a sustinut o opinie fara sa o argumenteze. Si acesta datorita faptului ca, în Romania, cu toate ca scoala hanefita este cea mai raspândita (aceasta carte are la baza scoala hanefita) întâlnim multi adepti ai celorlalte scoli, lucru care ne-a determinat sa încercam sa mentionam si celelalte pareri.

Aceasta carte se adreseaza atât celor mici, cât si celor în vârstă, remarcându-se prin modul de prezentare care este clar si simplu, dar, în acelasi timp, complet.

Este pentru prima oara când apare o carte sub acest titlu, de aceea, Fundatia Taiba este onorata sa va puna la dispozitie una din cele mai importante fapte în Islam.

Asteptam de la cititorii nostrii dragi, pareri si sugestii, atât la centrele noastre din Constanta si Bucuresti, cât si pe pagina noastra de internet : www.islamulazi.ro, sau www.taiba.ro

În final, îi cerem lui Allah Preaînaltul sa ne faca dintre cei care-si împlinesc Rugaciunea, în asa fel încât, aceasta sa ne schimbe comportamentul pentru a deveni exemple drepte de urmat pentru toata lumea.

Dr. Abu Al-Ula Al-Ghaithi
Presedinte Fundatia Taiba

IMPORTANȚA RUGĂCIUNII ÎN ISLAM

Drag? frate întru Islam, te invit s? p?trundem împreun? în gr?dinile acestei c?r?ivaloroase ?is? mirosim parfumul ei.

Frate întru Islam, vom vorbi despre un subiect foarte important ?i atr?g?tor, ?i anume, principala obliga?e a musulmanului, despre care Profetul (pacea ?i binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a spus: **“Cine a îndeplinit-o, a îndeplinit Islamul, iar cine a pierdut-o, a pierdut Islamul”**. (se referea la rug?ciune. De asemenea, Profetul (pacea ?i binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a mai spus c?: **“Rugăciunea reprezintă o apropiere a omului de Creatorul lui, o legatură strânsă și permanentă de cinci ori pe zi, în timpul zilei și al nopții. Încearcă să conștientizezi cu cine este această legătură, cu Creatorul cerurilor și al pământului, care te cheamă noaptea și ziua, spunând: <<Hai la Rugăciune>>, <<Hai la izbândă!>>”**. Trebuie s? ?tim c? nu vom izbândi în via?a individual? ?i nici în societate, f?r? Rug?ciune. Cât de mare?este s? fii chemat de c?tre Allah: **“Vino să te iert, o, robule, vino să te binecuvântezi!”**. Cine r?spunde chem?rii lui Allah va reu?i ?i va izbândi, în timp ce, cel care îi întoarce spatele, va pierde ?i va regreta. Valoarea ?i însemn?tatea unei singure Rug?ciuni la Allah Preaînaltul este foarte mare, a?a c? de ce s? nu culegem roadele ei? Rug?ciunea reprezint? cura?irea corpului ?i a sufletului, v?zându-se str?lucirea acesteia ca semn al binecuvânt?rii lui Allah Preaînaltul pe chipul celui care se roag?, schimbarea comportamentului, luminarea min?ii, oferindu-?i astfel o via?aplin? de fericire ?i de prosperitate în familie ?i în societate. ?i asta pentru c? Allah Preaînaltul spune: **“Eu voi fi cu voi, dacă veti împlini Rugaciunea.”** (Sura Al-Maida:12).

Acum c? ai aflat când este Allah Preaînaltul cu tine, po?is?-?i imaginezi ce înseamn? acest lucru? Inseamn? c? tot ceea ce faci, via?ata, comportamentul t?u, vor fi sub ocrotirea lui Allah! El

te va binecuvânta în familia, în munca ți în studiul tau ți, astfel, îți vei gasi liniștea sufletească, conform spuselor lui Allah Preaînaltul: **?Cu adevărat ca pomenirea lui Allah aduce liniste sufletelor?**. Teologii musulmani au spus ca pomenirea lui Allah din acest verset se refera la Rugaciune.

Frate întru Islam, afla ca Rugaciunea este ghidul tau spre Paradis, așa cum a spus Allah Preaînaltul: **?Si cei care au rabdat, dorind binecuvântarea Domnului lor si au împlinit Rugaciunea si au dat ca pomana într-ascuns si pe fata din ceea ce le-am daruit si resping raul prin bine, aceia vor avea parte de rasplata în Viata de Apoi?**. (Sura Ar-Ra'd: 22).

Ți tot Allah spune: **?Si cei care vegheaza la Rugaciunea lor,/ Aceia sunt mostenitorii,/ Cei care vor mosteni Firdawsul, si în el vor salaslui?**. (Sura Al-Mu'minun: 9-11).

Ai vazut frate în Islam? Împlinește-ți Rugaciunea ți vei trai veșnic în Paradis! Vei primi aceasta rasplata prin împlinirea celei mai marete fapte în Islam! Abdullah ibn Omar (Allah fie multumit de el!) a relatat ca a venit un om la Profet (pacea ți binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) ți l-a întrebat care este cea mai buna fapta. Profetul (pacea ți binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a spus: **"Rugaciunea"**. Apoi, l-a întrebat: "Care?" A spus: **"Rugaciunea"**. Apoi l-a întrebat: "Și mai care?" A spus: **"Rugaciunea" (de trei ori), dupa care a spus: "Lupta pe calea lui Allah"**.

Frate întru Islam, Rugaciunea este cea care ștegerge pacatele conform celor relatate de Profet (pacea ți binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!): **"Atunci când omul se roaga, pacatele lui stau deasupra capului, la fiecare prosternare îi cad pacatele si, astfel, își termina Rugaciunea fara de pacate"**.

Într-o alta relatare transmisa de Profet (pacea ți binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) de la Allah Preaînaltul, spune: **"Eu i-am poruncit comunitatii tale [a Profetului Muhammed (pacea si binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!)] cinci Rugaciuni si am promis Paradisul celor care respecta Rugaciunile la timpul lor, iar pentru cine nu le**

respectă, promisiunea mea nu e valabilă”.

Allah fie laudat! Frate intru Islam, nu observi maretia acestei fapte, Rugaciunea? Din pacate, multi dintre cei care au depasit varsta pubertatii, ajungand la patruzeci, ba chiar la cincizeci de ani n-au inceput inca s-o implineasca! Acestia spun ca se vor ruga atunci cand li se va albi parul de batranete. De abia atunci se vor gandi la Rugaciune, ceea ce este gresit. Altii afirma ca lucreaza, ca cine va avea grija de familia lor, ca munca nu le permite. Acestea nu sunt motive in fata lui Allah Preainaltul, pentru ca Rugaciunea este singura cerinta in Islam care trebuie indeplinita in orice situatie, la bine si la rau. Munca nu poate fi o scuza pentru ca Allah este Cel care ne inzestreaza. Allah Preamaritul spune: **?Și poruncește familiei tale împlinirea Rugăciunii și ai răbdare în împlinirea ei, nu-ți cerem înzestrare, căci Noi te înzestram?**

Frate intru Islam, trebuie sa implinim Rugaciunea pentru a scapa de focurile iadului, conform celor relatate de Profet (pacea si binecuvantarea lui Allah fie asupra lui!): **“Cine vrea să-L întâlnească pe Allah musulman, să respecte aceste Rugăciuni, oriunde s-ar chema pentru ele (adică în moschei)”**.

Rugaciunea, frate intru Islam, este primul lucru de care va da omul socoteala omul in Ziua de Apoi.

Frate drag, o, tu, cel pe care sufletul meu il iubeste numai pentru Allah, o, tu, cel pentru care imi fac griji ca nu cumva sa te loveasca mania lui Allah, asa cum imi fac griji pentru mine si pentru familia mea, stii ca pe usa iadului este scris ca primul care va intra in el este cel care nu si-a indeplinit Rugaciunea? De ce atata neglijenta si nepasare fata de implinirea Rugaciunii?

Nu stii ca Allah nu primeste credinta decat impreuna cu Rugaciunea, conform celor spuse de Profet (pacea si binecuvantarea lui Allah fie asupra lui!): **“Cele cinci Rugăciuni sunt stâlpii Islamului, fără de care nu este primită credință”**.

De aceea, ne-a poruncit Allah Preainaltul sa implinim Rugaciunea si sa cerem si familiei noastre s-o implineasca. Spune Allah Preainaltul: **?O, voi, cei care credeți! Căutați**

ajutor într-o rabdare și Rugăciune, căci Allah este cu cei rabdatori!? (Sura Al-Baqara:153).

De asemenea, Allah Preaînaltul i-a sfătuit pe credincioși să caute ajutor în Rugăciune și rabdare în toate ritualurile de adorare. Allah Preaînaltul spune: **?Si le-am revelat lor să facă fapte bune, să împlinească Rugăciunea și să dea Dania?** (Sura Al-Anbiya:73).

Ultimele cuvinte pe care le-a transmis Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) comunității sale, înainte de a părăsi această viață, a fost împlinirea Rugăciunii, spunând: **“Allah! Allah! Allah! Rugăciunea!”**. Așa cum s-a relatat că acesta este sfatul pe care l-au transmis toți Profetii comunităților lor înainte de a părăsi această viață. Rugăciunea a fost prima și ultima cerință a Islamului și, tot ea, este primul lucru de care va fi întrebat omul în Ziua Judecării și ultimul lucru care te mai leagă de Islam, fără de care nu mai rămâne nici religie și nici Islam.

Și ce i-a mai rămas musulmanului, dacă acesta nu-și împlineste Rugăciunea? Și ce legătură mai are cu credința, dacă a părăsit moscheea?

Unii dintre oameni afirmă că sunt musulmani, iar dacă-i întrebi de împlinirea Rugăciunii, vor răspunde negativ. Care mai este diferența dintre un musulman și un nemusulman?

S-a relatat că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a spus: **“Dacă omul își lasă Rugăciunea în mod intenționat, i se scrie numele pe ușa ladului, și va fi dintre cei care vor ajunge în el”**.

Hai să ne gândim! De ce toată această nepăsare? De ce omul se roagă doar la sărbători, în ziua de vineri sau cu diferite ocazii?

În ziua în care va muri, care vor fi motivele neîmplinirii în fața lui Allah? Munca? Studiul? Acestea nu sunt motive! Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a respectat Rugăciunea până și în cele mai grele momente, atunci când a fost izgonit din orașul sau natal. A împlinit Rugăciunea atât la bucurie, cât și la tristete, fără să fi lăsat Rugăciunea într-una din zile nici el, nici companiile lui și nici familia lui aleasă.

Iar noi! Cine suntem noi în comparație cu Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) căruia i-au fost iertate toate păcatele, care a fost ales ca Profet? De ce ne fălim și ne încăpățânăm? Cât timp ne trebuie pentru a împlini Rugăciunea? Cinci sau zece minute după care mergem iarăși la treburile noastre. De ce nu ne împlinim Rugăciunea la locul de muncă sau atunci când ne întoarcem acasă? Oricare ar fi slujba noastră, orice am fi, muncitor, profesor, elev nu avem motive să ne lăsăm Rugăciunea!

În final, Îl rog pe Allah din adâncul sufletului, să ne facă dintre cei credincioși, care-și împlinesc Rugăciunea și să ne ferească de necredință, de neglijarea și delăsarea Rugăciunii...

Abu Al-Ula Al-Ghaithi
Președintele Fundației Taiba

O mică introducere în care vom încerca să prezentăm pe scurt viața celor patru savanți fondatori ai celor patru mari și renumite școli de jurisprudența islamică:

Imamul Ebu Hanife (80/150 - 700/767)

Numele lui este En-nu'man ibn Sabit, s-a născut în anul 80 (hijri), în orașul Kufa. Fără îndoială că Ebu Hanife este contemporanul companionilor, ba chiar s-a relatat că el s-a întâlnit cu câțiva companionii ca Enes Ibn Malik, Ebu Tufeyl Amru bin Wasile și alții.

A copilărit în Kufa într-o familie musulmană, tatăl lui se ocupa de comerțul cu haine, meserie pe care a moștenit-o și el. A memorat Coranul de când era copil și s-a ocupat de comerț până când a urmat sfatul lui Șeabi care l-a îndrumat să studieze, deoarece a văzut în acest tânăr dinamic un viitor savant.

I-a plăcut știința, în special jurisprudența, așa încât l-a urmat pe marele învățat Hamad ibn Ebi Suleyman și i-a fost elev până în anul 120 când Hamad a decedat. Atunci el i-a luat locul, la vârsta de patruzeci de ani, devenind muftiu în Kufa.

Era un om de încredere și darnic în ocupația sa de negustor. Își respecta părinții și avea relații foarte bune cu vecinii săi. A colindat multe meleaguri pentru a învăța religia și științele sale, a trăit în Kufa, a colindat Bagdadul, Basra, Mekka, unde a avut mai mult de 4000 de profesori (unii dintre ei companionii ai profetului).

Stilul lui de a preda era dialogul, puneă întrebări elevilor săi și aștepta răspunsurile și comentariile lor după care își prezenta propria opinie însoțită de argumentele sale.

Cei mai de seamă dintre elevii ai lui:

1. Ebu Yusuf
2. Muhammed, fiul lui El-Hasen Eș-Şeybani
3. Zufer, fiul lui El-Huzey
4. El-Leys, fiul lui Sa'ad
5. Abdulllah, fiul lui El-Mubarek

Baza verdictelor lui erau:

1 - În primul rând Coranul, iar în caz ca nu gasea o dovada în Coran,

2 - Hadisurile Profetului (pacea si binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!). Pentru el, hadisurile Profetului (pacea si binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) erau foarte importante, erau baza verdictelor pe care le dadea. Hadisurile pe care le-a relatat el se gasesc în “15 Musned” (Carti care contin numai hadisuri), precum si sute de hadisuri în cartile celor doi elevi ai sai: Ebu Yusuf si Muhammed.

3 - Verdictele companionilor,

4 - Ijma'a (verdict acceptat în comun de catre toti învatati),

5 - Qiyas (analogia),

6 - Istihsan (acceptarea unui lucru ca fiind bun),

7 - Traditia si obiceiurile,

8 - Legea celor precedenti (legea religioasa a celorlalti profeti mentionata în Coran si Sunnah).

Ce s-a spus despre el:

Imamul Safii l-a laudat ca fiind un om cu mare putere de convingere si ca toti savanti fikh (jurisprudenta) sunt datori lui Ebu Hanife.

Un alt mare învatat spunea: “Nici o alta femeie nu mai poate naste un om precum Ebu Hanife”.

Abdullah, fiul lui El-Mubarek spunea: “Nu am vazut pe cineva mai destept decât Ebu Hanife”.

Cartile lui :

Nu era Ebu Hanife un mare scriitor asa cum nici scrierea nu era prea raspândita în acele timpuri. Se ocupa mult cu predarea si cu jurisprudenta, asa cum la începutul carierei sale dialoga cu cei care aveau concepte gresite despre Islam. Cu toate acestea, Ebu Hanife a avut timp sa scrie unele carti precum “El-Fikhul Ekber” - carte care are ca tema credinta, asa cum întâlnim unele sfaturi scrise catre elevii lui, precum si cartea “Profesor si Elev”, o scrisoare catre Osman El-Betta, precum si alte scrisori si brosure. Însa este de ajuns faptul ca el este fondatorul jurisprudentei islamice precum si un bun predator al ei, iar cartile elevilor lui nu

sunt decat o parte din stiinta lui.

Aceasta mareata stea s-a stins in anul 150 (hijri), in urma unor chinuri pe care le-a suferit la batranete, in temnita califului, datorita faptului ca a refuzat sa ocupe functia de qadi (judecator islamic). La rugaciunea de inmormantare au participat 50.000 de oameni, rugaciune care a avut loc timp de 20 de zile.

Malik, fiul lui Enes (93-179 H)

Acest mare imam si indrumator s-a nascut in anul 93 (Hijri) in orasul Medina si este copilul unei familii originare din Yemen, care a emigrat in Medina si s-a inrudit cu un clan care facea parte din neamul Kureys.

Imamul Malik si-a inceput cariera prin memorarea Coranului dupa care a inceput sa memoreze hadisurile Profetului (pacea si binecuvantarea lui Allah fie asupra lui!), iar mama lui l-a indrumat sa i-a parte la lectiile lui Rabia, fiul lui Abdur-Rahman. Astfel, el a devenit unul dintre cei mai devotati elevi ai lui Rabia, unul dintre cei mai de seama savanti din Medina. A participat la lectiile a peste o suta de invatati de unde a memorat multe hadisuri si verdictele companionilor si urmasilor acestora.

Profesorii lui:

Asa cum am mai mentionat a avut mai mult de 100 de profesori, insa cei mai de seama dintre ei, cei care au avut un rol important in edificarea acestei personalitatii, au fost:

- Abdur-Rahman, fiul lui Hurmuz,
- Rabia, fiul lui Abdur-Rahman,
- Sihab Ez-Zuhri,
- Ebu Zinad,
- Yahya, fiul lui Sa'id El-Ensari,
- Nafi'i.

Dupa ce a ajuns la concluzia ca este apt pentru a preda invatatura acumulata de la profesorii lui, el a inceput sa predea in moscheea cea sfanta de la Medina, iar mai tarziu, a continuat sa predea acasa datorita unei boli care a devenit obstacol intre el si moschee. Atunci cand se aseza in moscheie sa predea, el alegea locul in care sedea Omar (Allah fie multumit de el!), atunci

când tinea un discurs și locuia în casa în care locuise Abdullah, fiul lui Mes'ud (Allah fie multumit de ei!), astfel el tinea treaza în sinea lui amintirea companionilor.

Elevi sai:

1. Abdur-Rahman, fiul lui Kasim,
2. Abdullah, fiul lui Wehb,
3. Eṭheb, fiul lui Abdul-Aziz,
4. Abdullah, fiul lui Abdul-Hakem,
5. Ali, fiul lui Ziyad Et-Tunusi,
6. Ziyad, fiul lui Abdur-Rahman El-Kurtubi,
7. Isa, fiul lui Dinar,
8. Esed, fiul lui Furat,
9. Sahnun, fiul lui Abdus-Selam.

Bazele pe care s-a întemeiat școala lui:

- Coranul,
- Sunnah (tradiția Profetului - pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!),
- Spusele companionilor (Allah fie multumit de ei!),
- Ijma'a (verdict acceptat în comun de către toți învățații),
- Faptele locuitorilor din Medina,
- Qiyas (analogia),
- Istihsan (a accepta un lucru ca fiind bun),
- Istishab (a lăsa un lucru în starea lui până când se dovedește contrariul),
- Mesalih el-Mursele (verdictul bazat pe ceea ce este util și folositor),
- Sed Ez-Zera'i (închiderea unei porți care duce către pacat),
- Obiceiurile și tradiția.

Cartile lui:

Dupa cum bine se știe el a scris prima carte, culegere de hadisuri numita "El-Mawatta". Aceasta carte era orânduită conform capitolelor fikh (jurisprudenței).

Acest mare învățat s-a stins din viață în anul 179 (hijri).

Es-Safii (150 - 210 H)

Imamul Safii s-a nascut in orasul Gaza in anul 150 (hijri), face parte dintr-o ramura a neamului Kureys. Tatal sau a murit atunci cand Safii era inca un vlastar fraged, astfel a avut o viata grea, a trait in saracie in Palestina impreuna cu mama lui, iar mai tarziu, pentru a nu-si pierde legatura de rudenie cu Profetul Muhammed (pacea si binecuvantarea lui Allah fie asupra lui!), mama lui a emigrat impreuna cu el la Mekka.

Era un copil foarte istet, a reusit sa memoreze Coranul de la o varsta inca frageda, dupa care s-a orientat catre memorarea hadisurilor. A colindat toti culegatorii de hadisuri din Mekka dupa care a auzit de marele savant Malik in Medina, asa ca, in cel mai scurt timp, a facut rost de cartea sa "El-Mewatta" si pentru a nu pleca in Medina cu mana goala, el a memorat aceasta carte, dupa care s-a indreptat catre Medina pentru a-l intalni pe Malik si a studia stiinta acestuia. Pe langa aceasta, el a invatat foarte bine limba araba literara, ba chiar a scris si poezii, atunci cand a trait in tribul Huzeyl, trib renumit ca fiind bunii vorbitori ai limbi arabe literare. Fara indoiala ca Safii a fost unul dintre cei mai de seama literarii ai timpurilor, acest fapt este dovedit de cei mai mari literari ai limbi arabe.

In ceea ce priveste jurisprudenta islamica, el a reusit sa imbine si sa culeaga parerile celor trei scoli existente deja, a studiat la imamul Malik dupa care s-a intalnit si cu Muhammed, fiul lui Hasen (elevul lui Ebu Hanife), s-a mai intalnit si cu Ahmed ibn Hanbel. A avut mai multe dispute cu acesti invatati de la care, fara indoiala, a avut multe de invatat, dupa care a pus bazele scoli lui, ba chiar a fost primul care a scris modalitatea, sau felul cum ajunge sa dea un verdict, caile pe care le urmeaza. Cartea lui, "Er-Risale", a fost o poarta vasta care a deschis studiul si scrierile in "Usul El-Fikh (bazele fikhului)".

Bazele pe care s-a intemeiat scoala lui:

- 1- Coranul,
- 2- Sunnah (traditia Profetului - pacea si binecuvantarea lui Allah fie asupra lui!),
- 3- Ijma'a (verdict acceptat in comun de catre toti invatati),
- 4- Opinia unor companionii care nu a fost contrazisa,

5- Alegerea unei păreri din părerile companionilor, cea mai apropiată de Coran și Sunnah,

6- Kiyas (analogia).

Este bine să menționăm că E^o- Șafii, atunci când a locuit în Bagdad, a avut mai multe verdicte pe care le-a anulat când a sosit în Egipt. Aici părerile lui s-au schimbat și atunci a interzis să se relateze părerile lui anterioare care le avea când era în Bagdad; acest fapt nu înseamnă că el a greșit, mai degrabă evidențiază efortul depus de acești savanți pentru a afla adevărul și un alt motiv este faptul că reflectează cât de importantă este știința “Fikh”, deoarece unele verdicte bazate pe datini și tradiții se pot schimba.

Profesorii lui:

După cele menționate mai sus vedem că imamul E^o- Șafii a avut mai mulți profesori renumiți, dar cei mai de seamă, care au avut o influență puternică asupra edificării personalității sale, au fost:

- Imamul Malik,
- Muslim, fiul lui Khalid,
- Imamul Ahmed, fiul lui Hanbel,
- Muhammed, fiul lui Hasen.

Ce s-a spus despre el:

Ahmed, fiul lui Hanbel a zis: “E^o- Șafii era cel mai înțelept fakih în ceea ce privește Coranul și tradiția Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!)”.

Cărțile lui :

- “El-Um Er-Risaleh”
- “Er-Risale”

Ahmed ibn Hanbel (164/780 - 241/855)

S-a născut în anul 164 (hijri) în orasul Bagdad, este de origine arabă și făcea parte din unul din renumitele triburi arabe numite “Eș-Şeyban”.

Acrescut orfan, nu și-a văzut nici tatăl și nici bunicul.

A memorat Coranul de când era copil apoi a început să intre în contact cu savanți din Bagdad și i-a plăcut studiul hadisului, după care a început să studieze și jurisprudența (fikh).

Au făcut mai multe călătorii care aveau ca scop culegerea hadisurilor (cinci călătorii către Basra, cinci către Hijaz, Kufa, Medina, Yemen, iar în prima sa călătorie către Mekka s-a întâlnit cu E°- Șafii atunci când avea doar 24 de ani). De la acesta urma să învețe jurisprudența (Fikh), apoi au urmat mai multe călătorii cu scopul de a culege hadisuri. Era un bun memorator, dar niciodată nu s-a bazat numai pe memorie ba chiar obișnuia să poarte cu el condeiul și hârtia.

Atributele sale :

Așa cum au fost relatate de către prietenii și elevi lui :

- Poseda o memorie foarte puternică (s-a relatat că memora un milion de hadisuri).

- Era un om răbdător (era renumit pentru faptul că a răbdat multor chinuri, a fost biciuit pentru a spune ceea ce nu credea, pentru a susține opinia emirului și a fost printre singuri care s-au împotrivit și au ținut să spună adevărul).

- Se mulțumea cu strictul necesar și restul timpului și-l dedica studiului, a trăit o viață mai săracă, dar acest fapt nu-l deranja. Cu toate că avea posibilitatea să trăiască în lux el a refuzat aceasta și a ales puținul, dar halal (permis).

- Era sincer, cinstit, devotat.

Profesorii lui :

Datorită călătoriilor neîncetate ale sale, el a avut un număr mare de profesori, dar cei mai de seamă profesori ai lui au fost doi, unul l-a îndrumat către știința hadisului, Hasim, fiul lui Bișr, așa cum E°- Șafii a fost cel care l-a fermecat cu personalitatea și știința sa, și el a fost cel care l-a îndrumat către studiul jurisprudenței (Fikh).

Cei mai de seamă elevi ai săi:

- Salih, fiul său cel mare,
- Abdullah, fiul lui Ahmed,
- Ebu Bekr El-Esrem ,

- Ebu Bekr El-Merwezi.

Bazele pe care s-a întemeiat școala lui:

- 1- Coranul,
- 2- Sunnah (tradiția Profetului - pacea ʾi binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!),
- 3- Verdictul dat de companionii și de tabiyyin (contemporanii companionilor),
- 4- Ijma'a (verdict acceptat în comun de către toți învățați),
- 5- Kiyas (analogia),
- 6- Istishab (a lăsa un lucru în starea lui până când se dovedește contrariul),
- 7- Mesalih (verdictul bazat pe ceea ce este util și folositor),
- 8- Sed Ez-Zera'i (închiderea unei porți care duce către păcat).

Cărțile lui :

Așa cum am mai menționat și la ceilalți învățați, scrisul nu era chiar dezvoltat în acel timp, ba chiar imamul Ahmed interzicea elevilor săi să scrie verdictele pe care le dădea. Dar cu toate acestea, vedem că el se ocupa mult de răspândirea hadisurilor. Astfel a scris cărți de hadis și nu a scris cărți de fikh. Din aceste cărți putem aminti: "Musned (cuprinde în jur de 27.000 de hadisuri, iar cu cele care se repetă sunt în jur de 40.000)", "Et-Tarih", "En-Nasih wel Mensuh", "El-Mukaddim wel Muahhir fi kitabillah", "Fadail Es-Sahabeh", "Menasik El-Kebir", "Menasik Es-Sagiy", "Kitabu Ez-Zuhd", așa cum are multe scrisorii și sfaturi scrise.

Acest mare savant musulman, acest pilon al științei hadisului, s-a stins din viață în anul 241 hijri la numai 77 de ani, după o viață plină de efort, sacrificiu, devotament și chin. La ceremonia lui de înmormântare au participat un număr de 800.000 de credincioși.

ET-TAHARA (CURĂȚENIA)

După cum bine se știe, Islamul acordă o mare atenție curățeniei, acest lucru fiind evidențiat atât de Coran cât și de Sunnah. Și marii învățați (ulema) au abordat acest subiect în detaliu. Teologii musulmani consideră că, în conformitate cu Sfântul Coran și Sunnah, putem clasifica curățenia astfel:

- curățenia corporală,
- curățenia spirituală, care poate fi parțială (wudu), spălarea întregului corp (gusl) și abluțiunea uscată la care în loc de apă se folosește pământ sau praf (teyemmum).

Abluțiunea - Abdest (wudu)

Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Sfânt: **?O, voi cei care credeți! Atunci când vă pregătiți pentru Rugăciune, spălați-vă fețele voastre și mâinile voastre, până la coate, treceți-vă mâinile voastre ude peste capetele voastre și [spălați-vă] picioarele voastre până la glezne!? (Sura Al-Maide:6).**

Savanți musulmani au extras din versetul de mai sus următoarele ritualuri obligatorii și s-au împărțit în următoarele școli :

A. Conform școlii hanefite, patru ritualuri ale abluțiunii sunt obligatorii:

- 1) Spălarea feței o singură dată,
- 2) Spălarea antebrățelor împreună cu coatele, o singură dată,
- 3) Umezirea capului,
- 4) Spălarea picioarelor și a gleznelor, o singură dată.

B. Școala șafiită a mai adăugat două ritualuri obligatorii în afara celor patru obligatorii ale școlii hanefi:

- 1) Intenția,
- 2) Respectarea ordinii ritualurilor, conform versetului.

C. Scoala malikita a mai adăugat pe lângă ritualurile menționate:

- 1) Frecarea partilor corpului spălate,
- 2) Continuitatea (spălarea partilor corpului fără întreruperi atât cât să fie ude în timpul ablutiunii).

D. Scoala hanbelita a mai adăugat pe lângă cele opt ritualuri amintite mai sus:

- 1) Obligatorietatea rostirii expresiei “Bismillahir-rahmanir-rahim”,
- 2) Clătirea gurii,
- 3) Aspirarea apei pe nas în scopul curățării acestuia.

În ceea ce privește spălarea feței, ea se spală o singură dată de la lobul urechii drepte, până la lobul urechii stângi și de la partea superioară a frunii (din locul din care începe părul) până sub barbă.

Spălarea antebratelor; unii învățați sunt de părere că este suficientă spălarea mâinilor până la coate, iar alții sunt de părere că și coatele trebuie spălate.

Umezirea capului: Școala hanefita este de părere că e suficient să se umezească doar o palmă a capului, să fiți admit umezirea a trei fire de păr, iar școala malikita consideră că e obligatoriu să se umezească tot părul.

Ritualuri Sunnah:

1. Spălarea mâinilor de trei ori, înainte de a începe ablutiunea. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a spus: **“Atunci când unul dintre voi se trezește din somn să nu-și bage mâinile în vasul cu apă, deoarece nu știe ce a făcut cu ele când dormea”**. (relat de Muslim).

2. Se recomandă să se spună bismillah (expresia “Bismillahir-rahmanir-rahim”); rugăciunea și ablutiunea îndeplinite fără aceasta nu sunt valide, conform unui hadis relatat

de El-Hakim.

3. Folosirea siwakului (bețișor dintr-un arbore care se utilizează pentru curățarea dinților). Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a spus: **“Dacă știam că nu vă este dificil să folosiți siwakul, v-aș fi poruncit să-l folosiți înainte de fiecare abluțiune.”** (relatat de El-Bukhari).

4. Clătirea gurii de trei ori, de fiecare dată cu apă curată. S-a relatat că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) când făcea abluțiune, își clătea gura de trei ori, aspira apă pe nas tot de trei ori și de fiecare dată folosea apă curată. (relatat de Taberani).

5. Aspirarea apei pe nas și curățarea acestuia de trei ori, conform hadisului menționat mai sus.

6. Umezirea bărbii, cu degetele umede. Anas (Allah fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) când făcea abluțiune, obișnuia să ia apă în palme și își umezea bine barba cu degetele, spunând: **“Astfel mi-a poruncit Stăpânul meu”**. (relatat de Abu Dawud).

7. Spălarea spațiilor dintre degetele mâinilor și ale picioarelor. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a spus: **“Spalăți-vă între degete”**. (relatat de El-Hakim).

8. Spălarea feței, a mâinilor și a picioarelor de trei ori. S-a relatat că Ali (Allah fie mulțumit de el!) a făcut abluțiunea spălându-se de trei ori, și-a umezit capul o dată, spunând că așa făcea Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) abluțiunea.

9. Umezirea totală a capului conform hadisului amintit mai sus.

10. Umezirea urechilor cu apa rămasă de la umezirea capului. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a spus: **“Urechile sunt o parte a capului.”** (relatat de Ibn Măgeh). Interiorul urechilor se spală folosind degetul arătător, iar exteriorul lor, folosind degetul mare).

11. Intenția. Într-un hadis se spune: **“Faptele stau în intenții”**. (relatat de El-Bukhari și Muslim).

12. Ordinea spălării este conform ordinii indicate în versetul din Coran. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) respecta ordinea prescrisă.

13. Continuitatea în spalarea rituala. Partile din corp care trebuie spalate pentru ablutiune se vor spala fara a se astepta ca unul dintre ele sa se usuce.

14. Ablutiunea se va începe cu partea dreapta.

15. Sa nu se faca risipa de apa.

16. Dupa ablutiune se va spune: "Eşhedu en la ilahe illa Allah wahdehu la şeriyke lehu we eşhedu enne Muhammeden aabduhu we rasuluhu".

17. Împlinirea a doua rekeat-uri de rugaciune dupa ablutiune.

Se recomanda umezirea cefei, iar unii dintre savanti hanefiti sunt de parere ca este sunnah, dar hadisul pe care s-au bazat este un hadis slab, de aceea, majoritatea teologilor hanefiti sunt de parere ca acest lucru nu este sunnah, ci doar recomandat.

Observatie: Daca se omite unul dintre ritualurile obligatorii, ablutiunea nu este valida, iar neîmplinirea ritualurilor recomandate (sunnah) nu este agreata, însa, în caz ca se lasa, nu anuleaza ablutiunea.

Ce se recomanda sa facem când luam ablutiune:

- Sa ne îndreptam catre Qibla,
- Sa ne frecam partile corpului (mâini, picioare si fata) care au fost spalate,
- Urechile sa fie spalate în interior, folosind degetul aratator,
- În cazul în care purtam inele, acestea vor fi miscate pentru a permite apei sa intre si le vom scoate în timpul ablutiunii daca sunt prea strâmte,
- Sa facem ablutiunea singuri, fara ajutor,
- Sa nu se vorbeasca în timpul ablutiunii,
- Sa nu se loveasca fata cu apa,
- Se va sta într-un loc mai înalt, pentru a se evita contactul cu apa folosita,
- Sa bea apa ramasa nefolosita de la ablutiune stând în picioare, îndreptat catre Qible, conform relatarii de la Ali (Allah fie multumit de el!) ca a facut astfel, spunând ca la fel facea si Profetul (pacea si binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!),

Nota: Este recomandat sa bem putin din apa care a mai

rămas nefolosită în vas, iar în cazul în care facem abluțiunea cu apă de la robinet să bem puțină apă după ce am terminat spălarea rituală.

- Trebuie ca apa să fie cel puțin un “mud” (în jur de jumătate de litru), în așa fel încât ea să se poată scurge și picura,
- Să se facă abluțiunea într-un loc curat,
- Să-și ferească hainele de picăturile de apă folosită.

Este neplăcut ca atunci când facem abluțiunea:

- Să ne lovim fața cu apă,
- Să risipim apa,
- Să ne umezim capul de trei ori.

Fapte care anulează abluțiunea:

- Tot ceea ce iese pe cele două căi de fecăție,
- Somnul profund, adică să adoarmă întins sau sprijinit de ceva încât dacă ar fi înlăturat să cadă,

Observație: Abluțiunea este anulată nu pentru că am dormit, ci pentru că în timpul somnului se poate să eliminăm gaze, fără a fi conștienți de acest lucru.

- Pierderea conștiinței (sunt incluse aici leșinul, nebunia și beția),

- Râsul în timpul rugăciunii. Hanefiții sunt de părere că abluțiunea se anulează numai când se râde cu voce ridicată, încât să audă vecinul, și cu condiția ca cel care râde să fi depășit vârsta pubertății. Majoritatea sunt de părere că râsul în timpul rugăciunii nu anulează abluțiunea, ci doar rugăciunea,

- Sângele, puroiul sau lichidul alb care iese din răni, odată ce depășește locul răni și se prelinge. Există, însă, divergențe între școlii în această privință,

- Sângele sau puroiul vomat în cazul în care cantitatea de sânge sau puroi este egală sau mai mare decât cantitatea vomată. De asemenea, vomatul cu gura plină anulează abluțiunea, conform numai școlii hanefite.

În ceea ce privește atingerea organului sexual cu mâna, există divergențe între școli, unii sunt de părere că acest fapt anulează abluțiunea, având ca dovadă hadisul Profetului (pacea

si binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!): **“Cine îți atinge organul sexual, sa nu se roage, daca nu face din nou ablutiunea.”** (relatat de Tirmizi), iar teologii hanefiti, precum si alti învățați sunt de parere ca nu anuleaza ablutiunea si aduc drept argument un alt hadis relatat de Ibn Hibban: **“Eram împreuna cu Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) când a venit la el un beduin, care l-a întrebat pe Profet daca în timpul rugaciuni, cineva se scarpina sau îți atinge cu mâna organul sexual, îi este acceptata rugaciunea?, iar Trimisul lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) i-a raspuns ca organele sexuale sunt o parte din corpul lui”.**

Atingerea corpului femeii - vom încerca pe scurt sa prezintam parerea savantilor musulmanii în ceea ce priveste atingerea corpului femeii; scoala safiita este de parere ca atingerea corpului femeii anuleaza ablutiunea, iar hanefiti sunt de parere ca atingerea lui nu anuleaza ablutiunea pe când celelalte doua scolii (Maliki si Hanbeli) sunt de parere ca ablutiunea este valida atâta timp cât nu este însoțita de placere (excitație).

Gusl (spalarea rituala corporala)

“El-Gusl” - îmbaierea întregului corp, este necesara în următoarele situatii:

1) La iesirea secretiei spermatice la barbati si a secretiei glandelor genitale la femei, indiferent daca este cauzata de un act sexual, privire sau în vise. În cazul în care secretia a fost cauzata de frig sau de boala nu este necesara spalarea totala. Dovada a ceea ce am mentionat mai sus este: **Um Selim (Allah fie multumit de ea!) a venit la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) și l-a întrebat: “O, Trimis a lui Allah! Allah nu se sfiește de adevar, femeia trebuie sa ia gusl în cazul în care a avut orgasm în somn?” Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a spus: “Da, daca a eliminat o secretie.”** (relatat de Muslim si Bukhari).

S-a relatat de la Aisa (Allah fie multumit de ea!) ca Profetul (pacea si binecuvantarea lui Allah fie asupra lui!) a fost intrebata de catre un barbat daca cineva se trezeste si constata ca lenjeria sa este umeda fara sa-si aminteasca ca a avut un vis erotic, Profetul (pacea si binecuvantarea lui Allah fie asupra lui!) i-a raspuns: **“Face gusl, iar dacă își amintește ca a avut un vis erotic și cearceaful nu este ud, atunci nu mai face gusl”**. (relatat de Tirmizi si alti).

2) La contactul dintre organele sexuale,

3) La sfarsitul perioadei de menstruatie sau lauzie.

Allah Preainaltul spune in Sfantul Coran: **“Te întreabă despre (împreunarea) cu femeile în timpul menstruației. Spune: “Acesta este un rău”. Așadar, stați departe de femei în timpul menstruației și nu vă apropiați de ele până nu se vor curăți! Iar dacă sunt curate, puteți veni la ele, așa cum v-a poruncit Allah, căci Allah îi iubește pe cei care se căiesc și îi iubește pe cei care se curătesc.”** (Sura Al-Bakara:222).

4) La acceptarea religiei islamice. Majoritatea invatatorilor sunt de parere ca se recomanda, iar in cazul in care el este impur, atunci spalarea este obligatorie; numai scoala hanbelita sustine ca imbaierea este obligatorie (chiar si pentru cel pur).

5) La moartea unui musulman - orice musulman care moare trebuie sa fie spalata, cu exceptia martirilor, ei sunt inmormantati asa cum au fost gasiti pe campul de lupta.

ET-TAHARA
(CURĂȚENIA)

Menstruatia

Varsta medie la care apare menstruatiia, respectiv menopauza:

In medie, fetele au prima menstruatie in jurul varstei de 9-10 ani, iar varsta instalarii menopauzei este in jurul varstei de 50 de ani. Majoritatea savantilor musulmanii sunt de parere ca menstruatiia incepe la varsta de 9 ani, iar in ceea ce priveste varsta menopauzei sunt pareri diferite, varsta la care se instaleaza variaza intre 50-70 ani.

Durata menstruatiei:

În ceea ce privește durata menstruației sunt păreri diferite; hanefiții susțin că durata minimă este de 3 zile și cea mai lungă de 10 zile. Malikiti nu au un timp anume pentru cea mai scurtă menstruație, o simplă sangerare poate fi considerată ciclu menstrual, iar cea mai lungă poate ajunge la 15 zile. Hanbeliții și safiții au limitat cea mai scurtă perioadă la o zi, iar cea mai lungă la 15 zile. Conform acestor verdicte, femeia al cărui ciclu menstrual continuă mai mult de 10 sau 15 zile, trebuie să facă gusl și să-și reia rugăciunea. Conform hanefiților, dacă sangerarea a durat două zile și s-a oprit, ea trebuie să recupereze rugăciunile pierdute în aceste două zile, deoarece această sangerare nu este considerată ciclu menstrual.

Cum poate fi deosebit ciclul menstrual de o altă sangerare?

- dacă femeia are ciclul regulat de șapte zile (de exemplu) și sangerarea continuă, ea trebuie să facă gusl și să-și reia rugăciunile, deoarece sângele care curge după cele șapte zile este o sangerare de un alt tip decât menstrual.

- culoarea sangelui este un alt criteriu de diferențiere, deoarece sângele menstrual este mai închis la culoare. Când menstruația se sfârșește, apare scurgerea de culoare albă.

- iar dacă nu poate să deosebească între sângele ciclului menstrual și o altă sangerare, ea trebuie să aștepte cea mai lungă perioadă admisă de savanți, 10-15 zile, apoi va face gusl și va relua rugăciunea.

Observație: Termenul stabilit de către învățații musulmanii s-a fost bazat pe starea femeilor din acele timpuri și nu are la bază o cercetare medicală, de aceea, în această privință este mai bine să urmăm sfatul medicilor, care sunt de părere că menopauza apare la femei între 45-55 de ani și foarte rar depășește această vârstă.

Cum ne dam seama dacă s-a terminat ciclul menstrual?

Există două indicii:

a) apariția scurgerii albe. Aceasta apare după terminarea ciclului menstrual.

b) lipsa oricărui tip de secreții.

Spălarea rituală "El-Gusl" se compune din ritualuri obligatorii (fard) și din ritualuri recomandate (sunnah):

Cele obligatorii sunt:

În școala hanefi: 1) spălarea gurii,
2) curățirea nasului,
3) spălarea întregului corp.

În școala maliki: 1) intenția,
2) spălarea întregului corp,
3) frecționarea întregului corp, continuitatea în spălare, și masajul firelor de păr, pentru a permite apei să patrundă.

În școala safiită: 1) intenția,
2) spălarea întregului corp.

În școala hanbelită: 1) spălarea întregului corp.

Dovada: Hadisul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!): **"La rădăcina fiecărui fir de păr este impuritate"**, și conform acestui hadis, corpul omenesc trebuie spălat în întregime .

Ritualurile recomandate (sunnah) sunt:

- 1) Spălarea mainilor la început de trei ori,
- 2) Înlăturarea murdariei și a impurităților de pe corp,
- 3) Spălarea celor două cai de excreție,
- 4) Abluțiunea, cu excepția spălării picioarelor, acestea se clătesc la urmă,
- 5) Turnarea apei peste cap, de trei ori,
- 6) Turnarea apei pe corp, începând cu partea dreaptă,
- 7) Economisirea apei.

Observație: Ceea ce este considerat ritual obligatoriu de unele școli, nu este desconsiderat de către celelalte, ci sunt, în cel mai rău caz, recomandate.

Musulmanului i se interzice atunci când este în starea de impuritate majoră:

- 1) Să împlinească rugăciunea,
- 2) Să înconjoare Keabe,
- 3) Să atingă Coranul,
- 4) Să postească (numai în cazul în care impuritatea majoră se datorează ciclului menstrual sau al lăuziei),
- 5) Să stea în moschee; să treacă prin ea are voie.

Teyemmum (abluțiunea cu pământ)

Aceasta este permisa conform versetului: **?O, voi cei care credeți! Atunci când vă pregătiți pentru rugăciune, spălați-vă fețele voastre, până la coate, treceți-vă mâinile voastre ude peste capetele voastre și [spălați-vă] picioarele voastre până la glezne! Dacă sunteți impuri (junub), atunci curățați-vă [printr-o baie]! Dacă sunteți bolnavi sau în călătorie, sau unul dintre voi vine de la locul unde și-a făcut nevoile, sau v-a împreunat cu o femeie și nu găsiți apă, atunci luați voi ărană măruntă și curată și tergeți-vă fețele și mâinile voastre cu ea! Allah nu voiește să vă facă vouă greutăți, ci dorește să vă curățească și să desăvârșască binefacerea Sa. Poate că voi veți fi mulțumitori!?** (Sura Al-Maide:6).

Allah Preaînaltul mai spune în Sfântul Coran: **?O, voi cei care credeți! Nu vă apropiați de Rugăciune atunci când sunteți beți, ca să știți ce spune [lui Allah], nici atunci când sunteți incurățați doar dacă sunteți călători pe drum - până ce nu vă veți curăța! Iar dacă sunteți bolnavi sau în călătorie, ori dacă unul dintre voi se întoarce din locul unde și-a făcut nevoile, sau a iutins femeile și nu găsiți apă, atunci căutați ărană măruntă curată și treceți-vă palmele peste fața și peste mâini, căci Allah este Îngăduitor și Iertător?** (Sura An-Nisa:43).

Când se face Teyemmum:

Când a venit timpul rugăciunii și nu se găsește apă, sau ea este la distanță mare, încât trece timpul rugăciunii până se ajunge la sursa de apă, sau dacă o boală se agravează dacă se folosește apă, sau este foarte frig afară. În aceste situații, i se permite musulmanului să facă Teyemmum (în loc de abluțiune). Teyemmumul se poate face și atunci când sursa de apă este aproape, dar nu poate fi folosită, datorită faptului că apa este murdară, sau puțul cu apă nu are funie sau căldare, ori cantitatea de apă este insuficientă pentru abluțiune, sau nu există decât apă de băut, sau este prea scumpă.

Cum se face Teyemmum:

Se spune intenția după care se atinge pământul, vreo piatră, nisipul, obiecte sau haine prăfuite, etc., cu condiția ca acestea să fie curate, după care se trec mâinile peste față, se atinge din nou pământul și se trec mâinile peste brațe, începând cu mâna dreaptă, apoi cu cea stângă.

Este nerecomandat ca cel care face Teyemmum să repete atingerea feței și a brațelor, ci este suficient atingerea lor o singură dată, deoarece este o diferență mare între abluțiune și Teyemmum. La abluțiune se recomandă repetarea, deoarece apa are mai multe funcții (curățenie, răcorire, etc.), pe care pământul nu le are.

Ceea ce anulează Teyemmum-ul:

Tot ceea ce s-a menționat la abluțiune anulează și Teyemmum-ul deoarece acesta înlocuiește abluțiunea. La care se mai adaugă și dispariția motivului pentru care se face Teyemmum sau posibilitatea folosirii apei (găsirea apei, însănătoșirea, etc.).

Observație: Teyemmum înlocuiește atât abluțiunea cât și gusl (îmbăierea), atâta timp cât se împlinesc condițiile menționate.

Spălarea înainte de rugăciune (Abluțiunea)

Allah Preaînaltul spune în Coranul Cel Sfânt: **“O, voi cei care credeți! Atunci când vă pregătiți pentru rugăciune, spălați-vă fețele voastre și mâinile voastre, până la coate, treceți-vă mâinile voastre ude peste capetele voastre și [spălați-vă] picioarele voastre până la glezne!”**. (Sura Al-Maide:6) și conform spuselor Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!): **“Nu se primește rugăciunea făcută fără abluțiune și nici pomana dată din banii câștigați ilicit”**. (relatat de Muslim).

1) Intenția (niyyeh); se spune, în gând, nu neapărat verbal, prin rostire expresiei: “Bismillahir-rahmanir-rahim” (În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător).

2) Spălarea ambelor mâini până la încheietura mâinii, de trei ori, fiind atent ca apa să ajungă printre degete. Se începe cu spălarea mâinii drepte, apoi a celei stângi.

3) Luarea apei în gură și clătirea ei de trei ori.

ET-TAHARA
(CURĂȚENIA)

4) Aspirarea apei pe nas cu mâna dreaptă și curățarea cu mâna stânga, de trei ori.

5) Spalarea fetei de trei ori de la lobul urechii drepte, pana la lobul urechii stangi și de la partea superioara a frunții pana la gat.

6) Spalarea antebratului drept, de la degete pana deasupra cotului, de trei ori, avand grija ca apa sa ajunga pe toata suprafata antebratului.

7) Spalarea antebratului stang, in același mod.

8) Trecerea mâinile ude prin păr, din față în spate și invers.

9) Curățarea urechilor (interiorul urechilor cu arătătorul și exteriorul cu degetul mare).

ET-TAHARA
(CURĂȚENIA)

10) În final, spălarea ambelor picioare până deasupra gleznei, începând cu dreptul, având grijă ca apa să atingă vârful, locul dintre degete și toată suprafața piciorului.

AS-SALAT (RUGĂCIUNEA)

Pentru cine este obligatorie Rugaciunea:

Pentru fiecare musulman, înzestrat cu ratiune, ajuns la vârsta de pubertate, conform spuselor Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!): **“S-a ridicat condeiul de la trei: de la cel care doarme până ce se trezește, de la copil până ce ajunge la vârsta de pubertate și de la nebun până ce îi revine rațiunea”.**

Condițiile care trebuiesc îndeplinite înaintea Rugaciunii și a caror neîndeplinire face ca aceasta să nu fie acceptată, sunt:

1. Intenția, conform hadisului: **“Faptele stau în intenție”.**
2. Efectuarea Rugaciunii la timpul ei, conform celor spuse de Allah Preaînaltul: **?Rugaciunea a fost orânduită pentru dreptcredincioși la timpuri anumite.? (Sura An-Nisa:103).**
3. Spălarea totală (gusl), în cazul impurități majore și cea parțială (ablutiune) în cazul impurități minore, conform Coranului, în care Allah Preaînaltul spune: **?O, voi cei care credeți! Atunci când va pregătiți pentru rugaciune, spălați-va fețele voastre și mâinile voastre, până la coate, treceti-va mâinile voastre ude peste capetele voastre și [spălați-va] picioarele voastre până la glezne! Dacă sunteți impuri (junub), atunci curățați-va [printr-o baie]!?. (Sura Al-Maide:6).**
4. Purificarea corpului, a veșmintelor și a locului unde se face Rugaciunea; **?Vesmintele tale curățește-le!?. (Sura Al-Muddesir:4).**
5. Acoperirea corpului (la bărbați de la buric până dedesubtul rotulei genunchiului, iar la femei tot corpul, cu excepția feței și a mâinilor);

?O, fii ai lui Adam! Puneți-va veșmintele voastre la toate

Locurile de Rugaciune!? (Sura Al-'Araf:31).

6. Îndreptarea catre Qibla: **?Ți oriunde ai pleca, îndreapta-ti fata catre Moscheea cea Sfânta! Ea este adevarul de la Domnul Tau și Allah nu este fara bagare de seama la ceea ce voi faceti?** (Sura Al-Bakara:149).

Etapele Rugaciunii:

1). Stai drept, în directia Keabei (Mekka, Arabia Saudita). Intentioneaza îndeplinirea rugaciunii în minte (niyyeh). Nu se permite rostirea intentiei prin cuvinte, deoarece acest lucru nu a fost relatat de catre Profet (pacea si binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) si nici de companionii sai (Allah fie multumit de ei!), însa uni savanti contemporani recomanda rostirea intentiei pentru a fi mai constient în timpul rugaciuni.

2). Ridica-ti mâinile pâna în dreptul urechilor (femeile si fetele pâna la umeri) si spune **"Allahu Ekber"** (Allah este cel mai Mare), **اللَّهُ أَكْبَرُ** având privirea îndreptata spre locul unde are loc prosternarea (sujud). Aceasta pozitie se numeste "Tekbiratul Ihram". Cu aceasta expresie se începe rugaciunea.

3) Pune-ti mâna dreaptă peste mâna stânga, sub buric sau pe piept (femeile si fetele își pun mâna peste piept). Hanefi si Hanbeli sunt de parere ca mâinile se pun sub buric, iar Maliki si Safii pun mâinile între buric si piept, deasupra buricului sub piept. S-a relatat ca Profetul (pacea si binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a facut rugaciunea în ambele feluri.

Apoi, recita:

“Subhaneke Allahumme we bi hamdike we tebarekesmuke we tealaa gedduke we la ilahe **ghairuke**” (Cât de maret esti Tu, o, Allah si Tie ti se cuvine toata slava. Binecuvântat este numele

Tau si maret este rangul Tau si nu exista alta divinitate in afara de Tine).

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ

Apoi se recita sura Al-Fatiha: “**Eauzu billahi mineș-șeitanir-ragim**”. (Aceasta expresie se spune o singura data, înainte de recitarea surei Al-Fatiha). **Bismillahir-rahmanir-rahim. Elhamdu lillahi rabbil aalemin, er-rahmanir-rahim, maliki yeumiddin, iyyake neabudu we iyyake nesteain, ihdines-siratal musteqim, siratallezzine enaamte aaleyhim, ghairil meghdubi aaleyhim, we leddallin; Amin?**.” (Caut adapost de Satana cel alungat. In numele lui Allah, Cel Milostiv, Cel Indurator. Lauda lui Allah, al lumilor Stapanitor,/ Cel Milostiv, Indurator,/ In Ziua de Apoi Stapanul Carmuitor,/ Pe Tine Te adoram, la Tine cerem ajutor,/ Pe drumul drept Tu fii-ne Calauzitor,/ Drumul celor cu care fost-ai Tu daruitor, nu al celor pe care Tu Te-ai maniat, nici al ratacitilor).

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

si un alt pasaj la alegere din Coran (de exemplu sura “El-Keuser”). Sau macar un verset care are mai mult de 18 litere.

?Bismillahir-rahmanir-rahim. Inna eatainakel-keuser, fesalli lirrabbike wenhar, inne şanyeke huwel-ebter?. (În numele lui Allah, Cel Milostiv, Cel Îndurător. Noi ți-am dat ție Al-Kawthar/ Deci împline-te Rugăciunea pentru Domnul Tău ți jertfe-te! Cel ce te ure-te va fi fără de copii!).

Aceasta poziție se numește “Qiyam” (A sta în picioare).

Se recomandă să se citească în Rugăciunea de Amiază, După-amiază și Noapte din capitolele mijlocii; din cele lungi la cea de Dimineață, iar din cele scurte la cea de Seară, însă, se poate, să se recite la Rugăciunea de Noapte și din capitolele lungi. Se recomandă ca Rugăciunea de După-amiază să fie mai scurtă decât cea de Amiază.

4). Apleacă-te, spunând “Allahu Ekber” اللَّهُ أَكْبَرُ și pune-ți palmele având degetele despărțite pe rotulă, după care spune de trei ori: “Subhaane Rabbiel-aziim” (Slavă lui Allah, Cel Măreț).

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ

În această poziție (Aplecăciune - Ruku) este recomandat (sunnah) ca spatele împreună cu capul să fie într-o poziție perfect orizontală. De asemenea, pentru ca această poziție să fie validă, trebuie să se aibă în vedere și timpul de relaxare, în această poziție care trebuie să fie de cel puțin atât cât să se preamărească măcar o singură dată numele lui Allah, spunând "Subhanallah".

5). Ridică-te din poziția de închinare (ruku), spunând: "**Semiallahu limen hamideh**" (Allah îl aude pe cel care Îi aduce laudă!).

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ

De îndată ce te ridici, spune: "**Rabbena we lekel hamd! Hamden kesiren tayiben mubareken fih, mil-es-semawati we milel-erdi we mil-e ma beynehuma we mil-e ma ši'te min °eyin bead.**" (O, Doamne, și ei și i se cuvine toată slava, o slavă multă minunată binecuvântată, cât să umple cerurile, pământul și ce se află între ele și ceea ce dorești Tu).

رَبَّنَا وَ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ مِلْءُ السَّمَاوَاتِ وَ مِلْءُ الْأَرْضِ

وَ مِلْءُ مَا بَيْنَهُمَا وَ مِلْءُ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ

De asemenea, pentru ca aceasta pozitie sa fie valida, trebuie sa se aiba în vedere si timpul de relaxare, care trebuie sa fie de cel puțin atât cât sa se preamareasca o singura data numele lui Allah, spunând: “**Subhanallah**”.

Aceasta pozitie (ridicarea din aplecaciune) se numeste “Itidal”.

6). Prosterneaza-te pe podea, spunând “**Allahu Ekber**” **اللَّهُ أَكْبَرُ** coborârea făcându-se, dacă se poate, cu genunchii înaintea palmelor, iar, dacă acest lucru este dificil, se poate coborî cu palmele înaintea genunchilor. Atât pozitia degetelor de la picioare, cât și cele de la mâini trebuie să fie îndreptate spre Keabe. În felul acesta, se atinge podeaua cu cele șapte părți ale corpului: fruntea cu nasul, cele două mâini, cei doi genunchi și interiorul degetelor de la picioare. De asemenea, pentru ca aceasta pozitie să fie valida, trebuie să se aiba în vedere și timpul de relaxare, care trebuie să fie de cel puțin atât cât să se preamareasca o singură dată numele lui Allah, spunând “**Subhanallah**”.

În această pozitie, rosteste de trei sau chiar de mai multe ori expresia: “**Subhane Rabbiel-ala**” (Slava Domnului meu, Preaînaltul!).

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

În această poziție, poți adresa numeroase rugă, căci Profetul Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a zis: **“În timpul închinării (ruku) preamăriți-L pe Domnul vostru, iar în timpul prosternării, înmulțiți rugile voastre, poate ca El vă va răspunde vouă!”**. Și a mai zis: **“Robul se află cel mai aproape de Domnul lui când se prosternează, așa că rugați-vă mult în această poziție!”** (Relatate de Muslim). De asemenea, poți să te rogi și să ceri Domnului, pentru tine și pentru ceilalți musulmani, din bunătățile acestei lumi și ale celei de Apoi, fie că e vorba de o Rugăciune obligatorie, sau este vorba de o Rugăciune recomandată. În această poziție, trebuie să-ți îndepărtezi, pe cât cu putință, brațele de corp, burta de coapse și coapsele de gambe și să-ți ții coatele ridicate de la pământ, căci Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a zis: **“Stați în timpul prosternării (sujud) în așa fel încât să nu-și întindă vreunul dintre voi brațele așa cum și le întinde câinele!”** (Hadis unanim acceptat).

7). Ridică-te în poziția sezândă, spunând **“Allahu Ekber”** اللَّهُ أَكْبَرُ și stai cu spatele drept, cu genunchii îndoiți și palmele puse pe genunchi. Așează-te pe piciorul stâng, în timp ce piciorul drept este îndoit astfel încât degetele de la picior să fie îndreptate în direcția Keabei (la bărbați), iar la femei stau pe ambele picioare.

8). În continuare, prosternează-te pentru a două oară spunând **“Allahu Ekber”** اللَّهُ أَكْبَرُ atingând podeaua cu fruntea, nasul, palmele, genunchii și interiorul degetelor de la picioare.

În această poziție, rostește de trei sau chiar de mai multe ori:
“Subhane Rabbiel aala” (Slavă lui Allah, Cel Măreț).
 Aici se încheie prima parte a Rugăciunii (rekeat).

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

9). Începe a doua unitate a Rugaciunii. Te ridici pentru cel de-al doilea rekeat (unitate), sprijinindu-te pe genunchi, dacă acest lucru este posibil. Dacă îți este greu, te poți sprijini cu mâinile pe locul unde îți împlinesti Rugaciunea și spui “**Allahu Ekber**” اللهُ أَكْبَرُ

Apoi, recita sura “El-Fatiha”

?Bismillahir-rahmanir-rahim. Elhamdu lillahi rabbil aaalemin, er-rahmanir-rahim, maliki yeumiddin, iyyake neaabudu we iyyake nesteain, ihdines-siratal musteqim, siratallezine enaaamte aaaleyhim, ghairil meghdubi aaaleyhim, we leddallin; Amin.? (În numele lui Allah, Cel Milostiv, Cel Îndurător. Lauda lui Allah, al lumilor Stapânitor,/ Cel Milostiv, Îndurător,/ În Ziua de Apoi Stapânul Cărmuitor,/ Pe Tine Te adorăm, la Tine cerem ajutor,/ Pe drumul drept Tu fii-ne Calauzitor,/ Drumul celor cu care fost-ai Tu daruitor, nu al celor pe care Tu Te-ai mâniat, nici al ratacitilor).

Si apoi alte versete din Coran, ca si în cazul primului rekeat (de exemplu sura “El-Ikhlâs”): ?Bismillahih-rahmanir-rahim. Qul huwe-Allahu ehad, Allahus-samed, lem yelid, we lem iuuled, we lem iekun lehu kufuwen ehad?. (Spune: “El este Allah, Cel Unic!/ Allah este Stapânul!/ El nu zamisleste si nu este nascut/ Si El nu are pe nimeni egal!”).

10). Acum apleacă-te în pozi?iade Ruku, spunând: “**Allahu Ekber**” اللّٰهُ أَكْبَرُ ?i pune mâinile pe genunchi, zicând de trei ori: “**Subhane Rabbiel aazim**” (Slavă lui Allah, Cel Mare)

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ

11). Ridică-te din poziția de închinare (ruku), spunând: “**Semiala Allahu Limen Hamideh**” (Allah îi aude pe cei care îl slavesc) / “**Rabbena we lekel Hamd**” (Allah, numai a Ta este lauda!).

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ
رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ

12). Prosternează-te, spunând “**Allahu Ekber**” atingând podeaua cu fruntea, nasul, palmele, genunchii și cu interiorul degetelor de la picioare. Apoi, rosteste de trei ori: “**Subhane Rabbiel aala**” (Slava lui Allah, Cel Mare).

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

13). Așează-te în poziția șezândă, spunând: "Allahu Ekber" **اللَّهُ أَكْبَرُ** ° i stai cu spatele drept, cu genunchii îndoiți și palmele puse pe genunchi.

14). Prosternează-te, spunând: "Allahu Ekber" **اللَّهُ أَكْبَرُ** , atingând podeaua cu fruntea, nasul, palmele, genunchii și interiorul degetelor de la picioare. Apoi, rostește de trei ori: "Subhane Rabbiel aala" (Slavă lui Allah, Cel Măreț).

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

15). Revino în poziția șezândă, spunând "Allahu Ekber" **اللَّهُ أَكْبَرُ** și spune în gând Et-Teṭehhud: "Et-Tehiyyatu lillahi wes-salawatu wet-tayibatu Es-selamu aaleike eyyuh-en-nebiyyu we rahmetullahi we berekeatuhu. Es-selamu aaleina we aala aibadillahis-salihin. Eshedu en-la ilahe illallah illaAllah we eshedu enne Muḥammeden aabduhu we resuluḥu." (Salutarile, binecuvântările ți toate cele bune sunt pentru Allah! Pacea, îndurarea ți binecuvântările lui Allah fie asupra ta, o, Profetule! Pacea fie asupra noastră ți asupra robilor cei evlavioși ai lui Allah! Marturisesc ca nu exista alta divinitate în afara de Allah ți marturisesc ca Muhammad este robul ți Trimisul Lui!).

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

“Allahumme salli aala Muhammedin we aala ali Muhammedin kema salleite aala Ibrahime we aala aali Ibrahime inneke hamidun megid. Allahumme barik aala Muhammedin we aala aali Muhammedin kema barekte aala Ibrahime we aala aali Ibrahime inneke hamidun megid.” (Doamne, miluiește-I pe Muhammed și familia lui Muhammed, așa cum l-ai miluit pe Ibrahim și familia lui Ibrahim! Tu ești Demn de laudă și Glorios! Binecuvântează-I pe Muhammed și familia lui Muhammed, așa cum l-ai binecuvântat pe Ibrahim și familia lui Ibrahim! Tu ești Demn de laudă și Glorios!”

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
وَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ
اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
وَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Observație:

Face parte din tradiția Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) ca la rostirea mărturisirii de credință (“Eşhedu en-la ilahe illallah we eşhedu enne Muhammeden aabduhu we rasuluhu”) să se ridice arătătorul mâinii drepte cât timp se spune “La ilahe illallah”, pentru a sublinia unicitatea lui Allah Preaînaltul.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

După aceea, se recomandă să ceri adăpostul la Allah, de patru lucruri, zicând: “**Allahumme, inni eazu bike min aazabil - qabri we min fitnetil mehya wel mema we min fitnetil Mesihid-deggeal!**” (Doamne, eu îți cer ocrotire de chinurile ladului, și de chinurile mormântului, de ispita vieții, a morții, și de ispita Anticristului!).

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا
وَالْمَمَاتِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ

Apoi, poți adresa diverse rugi, atât pentru bunăstarea acestei vieți, cât și pentru cea de Apoi, iar, dacă te rogi, fie pentru părinți, fie pentru alți musulmani, acest lucru este bine, indiferent dacă este vorba de o rugăciune obligatorie sau de o rugăciune opțională, având în vedere cuvintele Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!), din relatarea transmisă de Ibn Mas’ud, când l-a învățat pe el Et-Teșehhud: “**Apoi să aleagă ruga care-i place cel mai mult și să se roage!**” sau, într-o altă versiune: “**Apoi, să aleagă rugile pe care le vrea!**”. Aceasta include tot ceea ce îi este robului folositor, în această lume și în cea de Apoi. După aceasta, se spune o altă rugă (dua), ca de exemplu: “**Rabbena aatina fid-dunya haseneten we fil aakhireti haseneten we qina aazaben-nar**”. (Doamne, dă-ne nouă numai bine, atât în această lume cât și în lumea cealaltă și apără-ne pe noi de chinurile Focului!).

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

S-a confirmat printr-un hadis relatat de Anas (Allah fie mulțumit de el!) că aceasta este ruga pe care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) o folosea cel mai des.

“**Rabbenaghfirli we liwalideye we lilmu’minine yewme yekumul hisab**”. (O, Allah, iartă-mă pe mine, pe părinții mei și pe credincioși în Ziua Socotelii).

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

16). Apoi, întoarce-ți fața către dreapta, la nivelul umărului și spune: “**Es-selamu aleikum we rahmetullah**” (Pacea și mila lui

Allah fie asupra voastră!).

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

17). Apoi, întoarce-ți fața către stânga, repetând aceleași cuvinte: **“Es-selamu aleikum we rahmetullah”** (Pacea și mila lui Allah fie asupra voastră!).

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

Aici se încheie o Rugăciune formată din două unități (rekeat-uri).

Notă:

* Pentru o rugăciune de trei unități (rekeat-uri) se mai adaugă la cele două încă o unitate (rekeat), iar pentru o rugăciune de patru, se mai adaugă încă două unități.

* Dacă Rugăciunea este alcătuită din trei rekeat-uri (unități), se ridică din poziția șezut “Et-Teşehhud”, după citirea “Et-tehiyat”, pentru a face încă un rekeat. Se începe al treilea rekeat cu “Bismillahir-rahmanir-rahim”, apoi capitolul El-Fatiha, se apleacă, se prosternează de două ori, după care se așează în poziția “Et-Teşehhud”, unde citește “Et-tehiyat”, “Allahumme Salli / Barik ala Muḥammed”, diverse rugi și, în final, salută în dreapta și în stânga.

* Dacă rugăciunea este de patru rekeat-uri, se ridică din poziția de “Et-Teşehhud” după citirea de “Et-tehiyat”, pentru a mai face încă două rekeat-uri. Se începe al treilea rekeat cu “Bismillahir-rahmanir-rahim”, apoi capitolul “El-Fatiha”, se apleacă, se prosternează de două ori, după care se ridică pentru a face cel de-al patrulea rekeat, identic celui anterior. După împlinirea celui de-al patrulea rekeat, se așează în poziția “Et-Teşehhud”, unde citește “Et-tehiyat”, “Allahumme Salli / Barik ala Muḥammed”, diverse rugi și, în final, salută în dreapta și în stânga.

După terminarea Rugăciunii, se cere iertare lui Allah, spunând: “**Estegfirullah**” de trei ori, după care se rostește:

“Allahumme, entes-selamu we minkes-selam! Tebarakte, ya zel-gelali wel-ikram! La ilahe illallah wahdehu la serike lehu, Le hul mulku we le hul ḥamdu we huwe ala kulli seiyn qadir. Allahumme, la maniaa lima aatayt we la muatiye lima meneaat we la yenfeau zel geddi minkel-ged! La ḥawle we la quwwete illa billah! La ilahe illallah we la neabudu illa iyyah! Le hun-niametu we le hul-fadlu we le huṣ ṣenaul-hasen! La ilahe illallah! Mukhlisine lehud-din we leu kerihel-keafirun!” (Doamne, Tu ești pacea și de la Tine vine pacea! Ție Ți se cuvine lauda, o, Stăpân al măreției și al cinstirii! Nu există altă divinitate în afară de Allah, Unicul! El nu are nici un părtaș! Ale Lui sunt împărăția și slava și El este cu putere peste toate! Doamne, nimeni nu poate împiedica ceea ce Tu ai dat și nimeni nu poate dăruia ceea ce Tu ai oprit și nu le este de nici un folos măreția celor măreți în fața Ta!

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ . اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ
لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيٍّ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجُدُّ ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ
﴿ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ , لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

?Allahu la ilahe illa huwel haiyul **q**aiyum, la te'**kh**uzuhu
sinetun we la neum, lehu ma fis-semaawaati we maa fil-erd, men
zellezi iesfeau **a**indehu illa bi-iznihi, yealemu ma beyne eydihim

we ma **khalfehum**, we la yuhiituune biseiyim min ailmihi illa bimaa saae, wesiaa kursiyuhus-semaawaati wel-erd, we la ieuuduhu **hifzuhuma** we huwel **aaliyl-aazim**.? (Sura Al-Baqara:255).

(Allah! Nu este Dumnezeu în afara de El, Cel Viu, Vesnicul! Nici atipirea, nici somnului nu-L cuprind! Ale Lui sunt cele din ceruri si cele de pre pamânt! Cine este acela care ar putea mijloci la El fara de îngaduinta Lui? El le stie pe cele din fata lor si pe cele din urma lor. Si ei nu pricep nimic din stiinta Sa în afara de ceea ce El vointe. Tronul Lui se întinde peste ceruri si pe pamânt si nu-l este prea grea pazirea lor. El este Preaînaltul, Maretul!).

?Qul huwe Allahu **ehad**, Allahus-Samed, lem yelid we lem yuled, we lem yekun lehu kufuwen **ehad**?. (Spune: "El este Allah, Cel Unic! / Allah este Stapânul! / El nu zamisleste si nu este nascut / Si El nu are pe nimeni egal!"). (Sura Al-Ikhlâs:1-4).

?Qul eauzu birabbil felaq, min şerri maa **khaleq**, we min şerri **ghasiqin** izaa weqab, we min şerrin-neffaasaati fil-**auqad**, we min şerri **haasidin** izaa **hased**? . (Spune: “Eu caut adapost la Stapânul revarsatului zorilor / Împotriva raului venind de la ceea ce El a creat / Și împotriva raului întunericului care se așterne / Și împotriva raului vrajitoarelor care sufla în noduri / Și împotriva raului pizmuitorului, când pizmuiește”). (Sura Al-Falaq:1-4).

?Qul eauzu birabbin-naas, melikin-naas, ilahin-naas, min şerril weswasil **khannaas**, ellezi iuweswisu fi **suduurin-naas**, minel ginneti wen-naas?. (Spune: "Eu caut adapost la Domnul oamenilor, / Stapanul oamenilor, / Dumnezeuul oamenilor, / Impotriva raului ademenitorului fugar / Care sopteste in piepturile oamenilor, / Impotriva soaptelor djinnilor si oamenilor".) (Sura An-Nas:1-4).

Este recomandat sa se repete aceste capitole de trei ori, dupa Rugaciunea de Dimineata si dupa Rugaciunea de Seara, in conformitate cu hadisul autentic, care confirma ca Profetul (pacea si binecuvantarea lui Allah fie asupra lui!), proceda astfel. De asemenea, este recomandat ca, dupa Rugaciunea de Dimineata si Rugaciunea de Seara, sa se rosteasca de zece ori expresia: "**La ilahe illallahu waḥdehu la şerike lehu. Le hul-mulku we le hul-hamdu! Yuḥyi we-yumit we-huwe ḡala kulli şeyin qadir!**" (Nu exista nici o divinitate in afara de Allah, Unicul! El nu are nici un partas! A Lui este Imparatia si a Lui este Slava! El da viata si El da moarte si El este cu putere peste toate!).

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ , لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Timpul Rugaciunilor

Allah Preaînțitul spune în Coranul cel Sfânt: **?Daca ati împlinit Rugaciunea, pomeniti numele lui Allah, stând în picioare, asezati sau întinsi pe o parte! Dar când sunțeti în pace, atunci împlinți Rugaciunea (în întregime), caci Rugaciunea este orânduita pentru dreptcredinciosi la timpuri hotărâte?** (Sura An-Nisa':103).

?Si împlineste Rugaciunea la cele doua capete ale zilei si la anumite ceasuri din noapte! Faptele bune le alunga pe cele rele. Aceasta este reamintirea pentru cei care cugeta!? (Sura Hud:114).

A. Timpul Rugaciunii de Dimineata începe de la ivirea zorilor și până la aparitia cercului solar.

B. Timpul Rugaciunii de Prânz începe atunci când soarele se îndreapta către apus, și umbra lucrurilor începe să se ivească, iar timpul Rugaciunii se sfârșește atunci când umbra lucrurilor este de doua ori mai mare decât forma lor reala.

C. Timpul Rugaciunii de Dupa-Amiaza începe imediat după ce trece timpul Rugaciunii de prânz și până la apusul soarelui.

D. Timpul Rugaciunii de Seara începe de la apusul soarelui și până la disparitia de pe bolta cereasca a culorii roșii de la apus.

E. Timpul Rugaciunii de Noapte începe din clipa în care Rugaciunea de Seara a luat sfârșit și până la ivirea zorilor, atunci când intra timpul Rugaciunii de Dimineata.

Observație: Rugaciunea se poate face pe tot timpul limitat, deoarece îngerul Gabriel (pacea fie asupra lui!) a venit la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) și au facut rugaciunile în prima zi la începutul timpului rugaciuni, iar în a doua zi când timpul rugaciunilor se sfârșea și i-a spus Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) între cele doua timpuri este un timp. Se recomanda ca Rugaciunea să se faca atunci când intra timpul ei, deoarece virtutea ei este mai mare conform versetului: **?Caci Rugaciunea este orânduita?** (Sura An-Nisa':103).

Rugăciunea recomandată (sunnah)

Este recomandabil ca fiecare musulman și musulmană să împlinească, înainte de Rugăciunea de Dimineată, două rekeat-uri, înainte de Rugăciunea de Amiază, patru rekeat-uri și după ea încă două, după Rugăciunea de Seară și după Rugăciunea de Noapte, câte două rekeat-uri, în total, fiind douăsprezece. Acestea se numesc “muekkede” (certe), deoarece Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) le împlinea când se afla în oraș, iar când se afla în călătorie, renunța la ele și se limita doar la Rugăciunea recomandată a Rugăciunii de Dimineată și la Rugăciunea “Witr”. Iar noi trebuie să-l urmăm pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!), deoarece avem în el o bună pildă de urmat, căci Allah Preaslăvitul ne-a spus: **?Ați avut voi în Trimisul lui Allah o**

pildă frumoasă? (El-Ahzab: 21), iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a zis: **“Rugați-vă așa cum m-ați văzut pe mine rugându-mă”**. (relatat de El-Bukhari).

Este de preferat ca Rugăciunile recomandate (sunnah) și Rugăciunea de “witr” să fie împlinite acasă, dar pot fi împlinite și la moschee, căci Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a zis: **“Cele mai bune Rugăciuni ale omului sunt acelea împlinite în casa lui, în afară de Rugăciunea obligatorie (cele cinci obligatorii)”**. (hadis unanim acceptat).

Respectarea acestor rekeat-uri recomandate este una din modalitățile ajungerii în Paradis, conform relatării lui Muslim: **“Nu există rob musulman care să-L adore pe Allah, împlinind în fiecare zi douăsprezece rekeat-uri recomandate (voluntare), pe lângă cele obligatorii, fără ca Allah să nu-i înalțe lui o casă în Paradis”**.

Dacă se împlinesc patru rekeat-uri înainte de Rugăciunea de După-amiază și două rekeat-uri înainte de Rugăciunea de Seară și două rekeat-uri înainte de Rugăciunea de Noapte, tot este bine, căci Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!), a zis: **“Allah este îndurător cu omul care împlinește patru rekeat-uri înainte de Rugăciunea de După-**

Amiaza”, și Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a mai spus: **“Între fiecare doua chemari (ezan si iqame) la Rugaciune este o Rugaciune, între fiecare doua chemari la Rugaciune este o Rugaciune, iar după cea de-a treia repetitie a adăugat pentru cel care vrea”**. (relatat de El-Bukhari).

Dacă se împlinesc patru rekeat-uri înainte de Rugăciunea de Amiază și patru după ea, tot este bine, căci Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a zis: **“Pe acela care împlineste patru rekeat-uri înainte de Rugăciunea de Amiaza și patru după ea, Allah Preainaltul îl va feri de Foc”**. (relatat de Imamul Ahmed).

Rugăciunea recomandată (sunnah) este de două feluri:

1). Sunnah Muekkede (certă). Acestea sunt rugăciuni recomandate, voluntare, pe care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) nu renunța la ele decât atunci când se afla în călătorie.

Sunnah Muekkede, conform celor relatate de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!), sunt în număr de 12 rekeat-uri:

- 1- două rekeat-uri înainte de Rugăciunea de Dimineată,
- 2- patru rekeat-uri înainte de Rugăciunea de Amiază,
- 3- două după ea,
- 4- două rekeat-uri după Rugăciunea de Seară,
- 5- două rekeat-uri după Rugăciunea de Noapte.

Rugăciunea Witr

La acestea se mai adaugă și Rugăciunea “Witr”, pe care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) nu o lasă, nici măcar atunci când se afla în călătorie. Ea se compune dintr-un număr impar de rekeat-uri (1,3,5,7,9,11). Timpul acesteia este după Rugăciunea de Noapte și până la Rugăciunea de Dimineată. Face parte din tradiția Profetului (Sunnah) recitarea rugii “El-Kunut” în ultima parte a Rugăciunii “Witr”. S-a relatat că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah

fie asupra lui!), a rostit aceasta ruga atât înainte de pozitia de “Ruku”, cât și după ridicarea din aceasta pozitie. În cazul în care citește “El-Kunut” înainte de pozitia de “Ruku”, îl recita după ce a terminat de spus surele (capitolele) obișnuite și după ce-L preamărește pe Allah, spunând: “Allahu Ekber”. A doua modalitate este sa citeasca “El-Kunut” o data cu revenirea din pozitia de “Ruku”, după care se prosterneaza.

Ruga El-Kunut:

“Allahumme inna neste^ainuke we nesteg^hfiruke we nusni ^aaaleykel-khaira we la nekfuruke we nu'minu bike we nekh^dau leke we nekh^leau men iekfuruke”.

“Allahumme iyake ne^abudu we leke nusalli we nesgiudu we ileike nes^aaa we neh^fid. Nergiu rah^meteke we nekh^hşa ^aaazabeke, inne ^aaazabeke bilkuffari mul^hiq”.

“O, Allah, cautam sprijinul Tau și cerem iertarea Ta, calauzirea pe calea Ta, credem în Tine, la Tine ne caim, în Tine ne încredem, Îți laudam orice fapta, Te slavim și nu ne pierdem credința în Tine. Ne îndepartăm și-i respingem pe cei care nu cred în Tine”.

“O, Allah, pe Tine Te slavim, la Tine ne rugăm și ne prosternăm (în rugăciune), spre Tine ne întoarcem și pe Tine te slujim. Ne rugăm pentru mila Ta și ne temem de pedeapsa Ta, caci, cu adevărat, pedeapsa Ta va cadea asupra necredincioșilor .

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ نَعْبُدُ وَ لَكَ نُصَلِّي وَ نَسْجُدُ وَ إِلَيْكَ نَسْعَى وَ نَحْفَدُ وَ نَرْجُو رَحْمَتَكَ
وَ نَخْشَى عَذَابَكَ إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَافِرِينَ مُلْحَقٌ

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَغْفِرُكَ وَ نَسْتَغْفِرُكَ وَ نُنْثِي عَلَيْكَ الْخَيْرَ وَ لَا نَكْفُرُكَ وَ نُوْمِنُ بِكَ وَ نَخْضَعُ لَكَ
وَ نَخْلَعُ مِنْ يَكْفُرُكَ

Sau:

“Allahumme-hdini fimen hedeit, we aaфини fimen aafeit, we tewelleni fimen tewelleit, we barik li fima aatait, we qini serre ma qadait, feinneke teqdi we la iuqda aaleik, innehu la yezillu men walleit we la ieaizzu men aadeit, tebarekte rabbena we teaaleit”.

“O, Allah, calauzeste-ma cu cei pe care i-ai calauzit, iarta-ma cu cei pe care i-ai iertat, fii sprijinul meu cu cei carora le esti sprijin si binecuvânteaza pentru mine ceea ce mi-ai daruit. Apra-ma de raul pe care l-ai scris, caci, cu adevarat, Tu poruncesti si nimeni nu poate sa-ti porunceasca. Cu siguranta, cel caruia Tu îi arati îndurare nu este niciodata ratacit, iar cel care nu te slujeste, nu este niciodata onorat sau marit. O, Domnul nostru, Slavita si Marita esti Tu”.

اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ وَ عَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ وَ تَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ
وَ بَارِكْ لِي فِيمَا أُعْطِيتَ وَ قِنِي شَرَّ مَا قُضِيَ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَ لَا يُقْضَى عَلَيْكَ

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

2). Sunnah Gair Muekkede (incerte). Acestea sunt Rugaciuni recomandate, voluntare, pe care Profetul (pacea si binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) nu le facea tot timpul, chiar si în cazul în care nu era în calatorie.

- înca doua rekeat-uri dupa Rugaciunea de Amiaza pe lângă cele doua “Muekkede” (certe),

-doua sau patru rekeat-uri înainte de Rugaciunea de Dupa-amiaza,

- doua rekeat-uri înainte de Rugaciunea de Seara,

- doua sau patru rekeat-uri înainte de Rugaciunea de Noapte.

Numarul de rekeat-uri obligatorii si recomandate:

Rugaciunea de Dimineata (Fajr) se compune din:

- doua rekeat-uri recomandate (sunnah muekkede).

- doua rekeat-uri obligatorii (fard).

Rugăciunea de Amiază (Zuhr) se compune din:

- patru rekeat-uri recomandate (sunnah muekkede),
- patru rekeat-uri obligatorii (fard),
- două rekeat-uri recomandate (sunnah muekkede),
- două rekeat-uri recomandate (sunnah gair muekkede).

Rugăciunea de După-amiază ('Asr) se compune din:

- două sau patru rekeat-uri recomandate (sunnah gair muekkede),
- patru rekeat-uri obligatorii (fard).

Rugăciunea de Seară (Maghrib) se compune din:

- două rekeat-uri recomandate (sunnah gair muekkede),
- trei rekeat-uri obligatorii (fard),
- două rekeat-uri recomandate (sunnah muekkede).

Rugăciunea de Noapte ('I?a) se compune din:

- patru rekeat-uri recomandate (sunnah gair muekkede),
- patru rekeat-uri obligatorii (fard),
- două rekeat-uri recomandate (sunnah muekkede).
- trei rekeat-uri Witr(wagib)

Rugăciunea, după cum am mai spus, se compune din ritualuri obligatorii (fard) ?i ritualuri recomandate (sunnah). Neîmplinirea unui lucru obligatoriu duce la anularea rugăciunii în timp ce neîmplinirea unui ritual recomandat nu este agreat.

Ritualuri obligatorii (fard) înainte de rugăciune:

1. cura?ireade impuritate spirituală (ablu?iunea?i gusl),
2. cura?ireade impuritate fizică,
3. acoperirea corpului cu ve?minte,
4. îndreptarea către Qible,
5. timpul rugăciunii,
6. Inten?ia.

Observa?ie:aceste obliga?iiau fost enumerate la începutul capitolului; atunci când am vorbit de condi?iile care trebuiesc

indeplinite înainte de rugaciune pentru detalii, va rugam sa le cititi.

Ritualuri obligatorii (fard) in timpul rugaciunii:

1. Premărirea lui Allah la începerea Rugaciunii ("Tekbiratul Ihram");
2. Pozitia "in picioare", in cazul Rugaciunilor obligatorii, pentru cine poate (Qiyam);
3. Recitarea din Coran a capitolului (surei) "Al-Fatiha" la fiecare parte (rekeat) a Rugaciunii, fie ca este obligatorie sau voluntara. Hanefiti considera recitarea capitolului "Al-Fatiha" wagip si obliga recitarea unei parti (sure) din Coran;
4. Pozitia de aplecaciune (Ruku);
5. Pozitia de prosternare (Sujud);
6. Ultima sedere (recitarea "Et-tehiyat" este considerata obligatorie de catre majoritate, pe cand hanefiti o considera wagip).

Alte observatii:

1. Intentia. Hanefiti considera intentia obligatorie, dar o numara dintre ritualurile care trebuiesc indeplinite inainte de rugaciune);
2. Revenirea la pozitia "in picioare" (El-Itidal), dupa cea de inchinare. Hanefiti o considera wagip pe cand majoritatea savantilor o considera obligatorie;
3. Primul salut in partea dreapta (selam). Hanefiti o considera wagip, iar majoritatea obligatorie.

Ritualuri recomandate (sunnah):

1. Ridicarea ambelor maini la rostirea "Allahu Ekber" in cazul "Tekbiratul Ihram";
2. Punerea mainii drepte deasupra mainii stangi;
3. Ruga de deschidere (Subhaneke);
4. Rostirea expresiei "Eauzu billahi mines-seitanir-ragim";
5. Rostirea cuvântului "Amin" dupa recitarea surei "Al-Fatiha";
6. Recitarea unei parti din Coran dupa "Al-Fatiha";

7. Rostirea expresiei “Allahu Ekber” la schimbarea dintr-o poziție în alta;
8. Modul închinării, în a? a fel încât spatele să fie drept ?i să fie la acela?i nivel cu capul;
9. Pomenirea în timpul închinării;
10. Pomenirea la ridicarea din pozi?iade închinare (Ruku);
11. Modul prosternării ?i pomenirea în timpul ei;
12. Ruga între cele două prosternări;
13. Modul de ?edere între cele două prosternări;
14. Modul de a?ezare la “Et-Te?ehhud”;
15. ?ederea la primul “Et-Te?ehhud”;
16. Ruga pentru Profet (pacea ?i binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!);
17. Ruga după ultimul “Et-Te?ehhud” ?i dinaintea salutului (selamului);
18. Al doilea salut (selam);
19. Pomenirea ?i ruga după “Selam”.

Ceea ce este dezagreat în timpul Rugăciunii:

1. Să î?i mi?te corpul sau hainele fără motiv;
2. Să î?i ridice privirea spre cer;
3. Să se roage atunci când mâncarea este gata de servit, conform spuselor Profetului (pacea ?i binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!): **“Dacă cina a fost pregătită atunci când s-a chemat pentru Rugăciune, începeți cu cina”;**
4. Să se roage în stare de somnolen?ă;
5. Să se roage atunci când îi vine să meargă la toaletă;
6. Să aibă în fa?aceva care să-i atragă aten?iaatunci când se roagă;
7. Să întoarcă capul în dreapta ?i în stânga;
8. Să facă semne cu mâna sau cu ochii în timpul rugăciunii (se permite să facă semn cu mâna celui care trece prin fa?asa);
9. Să-?i trosnească degetele;
10. Să pună mâinile pe ?olduri;
11. Să se aplece sau să se ridice înaintea imamului;
12. Să facă rugăciunea singur în spatele rândului atunci când în rândul în fa?ă este loc liber;

13. Sa faca rugaciunea cu capul descoperit in tarile in care oamenii de fel umbla cu capul acoperit. Abdulhalim Konevi Hanefi a spus: "Se dezagreaza ca cineva sa faca rugaciunea cu capul descoperit in tarile in care lumea isi viziteaza conducatorii avand capul acoperit sau nu ies din case decat dupa ce isi acopera capul, iar in tarile in care nu se acopera capul nu se dezagreaza".

Acestea sunt cele mai importante fapte neindicate in timpul rugaciunii. Iar unii savanti au enumerat multe alte fapte care ajung ca numar la 50.

Ceea ce anuleaza Rugaciunea:

1. Sa se manance sau sa se bea intentionat;
2. Sa se vorbeasca intentionat in alte scopuri decat cele ale Rugaciunii;
3. Sa se miste mult, in mod intentionat, in timpul Rugaciunii;
4. Sa-si schimbe directia cu pieptul de la Keabe in timpul rugaciunii;
5. Sa se lase una din conditiile sau ritualurile obligatorii ale Rugaciunii, in mod intentionat;
6. Sa rada cu glas in timpul Rugaciunii;
7. Sa faca una din faptele care anuleaza ablutiunea;
8. Sa ofteze, sa se vaite sau sa planga in timpul rugaciunii, (in cazul in care nu sunt cauzate de frica de Allah);
9. In cazul in care barbatul sta la rugaciune in rand cu femeia sau in spatele ei, rugaciunea acestuia se anuleaza, dar nu si rugaciunea ei dar, aceasta numai in cazul in care se indeplinesc anumite conditii (majoritatea au contrazis hanefiti si nu au anulat rugaciunea acestuia).

Ezan (chemarea la rugaciune)

Dupa ce Profetul (pacea si binecuvantarea lui Allah fie asupra lui!) si companionii (Allah fie multumit de ei!) au emigrat la Medina si au construit moscheea au cautat sa aleaga o modalitate de a-i chema pe musulmanii la rugaciune. Doi dintre companionii au visat cuvintele ezanului, pe care Profetul (pacea

și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!), când le-a auzit, le-a acceptat imediat.

“Allahu ekber / Allahu ekber
 Allahu ekber / Allahu ekber
 Eshedu en la ilahe illa Allah
 Eshedu en la ilahe illa Allah
 Eshedu enne Muḥammeden rasulullah
 Eshedu enne Muḥammeden rasulullah
 Hayya' ales-salah / Hayya' ales-salah
 Hayya' alel-felah / Hayya' alel-felah
 Allahu ekber / Allahu ekber
 La ilahe illa Allah”.

اللَّهُ أَكْبَرُ / اللَّهُ أَكْبَرُ
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ / أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ / أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ
 حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ / حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ
 حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ / حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ
 اللَّهُ أَكْبَرُ / اللَّهُ أَكْبَرُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

Numai ca la rugăciunea de zori se adaugă expresia: “Es-salatu khayru minen-newm / Es-salatu khayru minen-newm”, după rostirea expresiei: “Hayya alel-felah / Hayya alel-felah”. Această chemare este necesară atunci când intră timpul rugăciunii.

Majoritatea învățaților este de părere că chemarea la rugăciune este Sunnah muekkede (tradiție certă), iar Hanbeli o considera “fard kifaye” (adică, dacă un grup de persoane înfăptuiesc, scapă de responsabilitate întreaga comunitate, iar dacă nu înfăptuiește nimeni întreaga comunitate este responsabilă de neîmplinirea ei).

Se recomandă ca cei care aud chemarea la rugăciune să repete ceea ce spune muezinul (cel care face această chemare) după care rostește ruga pe care profetul Muhammed (pacea și

binecuvantarea lui Allah fie asupra lui!) ne-a invatat sa o recitam.

“Allahumme Rabbe hazīhi'd-da'weti't-tamme, wes-salatil qaimeti, ati Muḥammedenil wesilete wel fadiylete webaṣḥu maqamen maḥmudenillezi weadteh”.

اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ

Companionul Geabir (Allah fie multumit de el!) a relatat ca Trimisul lui Allah (pacea si binecuvantarea lui Allah fie asupra lui!) a zis: **“Oricine care, după ce ascultă Ezan, zice: <<O, Allah, Stăpân al acestei minunate chemări ?i al rugăciunii care va exista totdeauna, dăruie?te-i lui Muhammed (pacea ?i binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) wasilă ?i mărirea ?i înal?ă-l într-un rang de slavă, a?a cum i-ai promis. Eu voi mijloci negre?it pentru el, în Ziua Învieri>>.”** (relatat de Bukhari).

Sejdet-ul Sehwh (prosternarea de corectare):

Se cere implinirea “Sejdet-ul Sehwh” pentru a indrepta unele greseli care apar in timpul Rugaciunii. Prosternarea de corectare este necesara atunci cand se renunta sau intarzie la un ritual wagip (este valabil pentru hanefiti, fiind unici care folosesc acest termen) sau intarzie un ritual obligatoriu. Renuntarea la un ritual obligatoriu anuleaza rugaciunea si nu poate fi corectata, ci doar repetata.

Cazurile in care trebuie facuta:

1). Daca incheie rugaciunea prin salut inainte de a termina Rugaciunea. S-a relatat ca odata Profetul (pacea si binecuvantarea lui Allah fie asupra lui!) a implinit Rugaciunea de Amiaza (cea obligatorie), facand doar doua rekeat-uri. Dupa salutul de iesire din Rugaciune, companionii i-au atras atentia. Atunci, Trimisul lui Allah (pacea si binecuvantarea lui Allah fie asupra lui!) a completat Rugaciunea cu inca doua rekeat-uri, dupa care a efectuat “Sejdetul sehwh”.

2). Daca se fac mai multe parti (rekeat-uri) de Rugaciune (de exemplu in loc de patru rekeat-uri se fac cinci).

3). Dacă uită să se stea la primul “Et-Teşehhud”.

4). Dacă are îndoieli în ceea ce privește numărul de rekeaturi pe care le-a făcut. De exemplu, în cazul Rugăciunii de Amiază, dacă are îndoieli în ceea ce privește numărul de rekeaturi pe care le-a făcut, trei sau patru, se mai face un rekeat și apoi efectuează “Sejdet-ul Sehwh”.

Cum se împlinește:

“Sejdetul sehwh” se face la sfârșitul Rugăciunii, după salutul (selamul) în partea dreaptă. Se fac două prosternări, rostind “Allahu Ekber”, se repetă recitarea de “Et-tehiyat” și rugile pentru Profet (Allahumme Salli / Barik a’ala Muhammedin), după care se salută atât în partea dreaptă, cât și în partea stângă. “Sejdet-ul Sehwh” se poate efectua și înainte de salut (selam), deoarece s-a relatat că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) l-a împlinit în ambele moduri. În această situație, înainte să se salute se mai fac două prosternări, după care se salută pentru a ieși din Rugăciune.

Alte aspecte referitoare la rugăciune

Recuperarea Rugăciunii:

Teologii musulmani au aceeași părere în ceea ce privește obligativitatea recuperării Rugăciunii în cazul adormirii sau a uitării, de îndată ce s-a trezit sau și-a adus aminte, conform spuselor Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!): **“Dacă careva dintre voi a uitat să facă Rugăciunea sau a adormit, să o facă atunci când își aduce aminte”.**

Trebuie luat în vedere faptul că trebuie să se păstreze ordinea rugăciunilor atunci când se recuperează, de exemplu: dacă a uitat să facă rugăciunea de prânz, trebuie să recupereze Rugăciunea de Prânz înainte să facă Rugăciunea de După-Amiază, aceasta în cazul în care rugăciunile care trebuiesc recuperate sunt în număr mic.

În ceea ce-l privește pe cel care a lăsat Rugăciunea intenționat, majoritatea învățaților au spus că acest lucru este un păcat și că recuperarea ei este o obligație. Ibn Et-Teymiye (Allah

fie mulțumit de el!) a spus că cel care-și lasă Rugăciunea intenționat, nu i se primește rugăciunea, chiar dacă a recuperat-o, iar în acest caz, trebuie să facă cât mai multe Rugăciuni recomandate.

Rugăciunea în grup

Binefacerile ei:

Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) spune: **“Rugaciunea facuta colectiv este mai buna decât cea facuta individual de 27 de ori”**.

De asemenea, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a spus: **“Daca vreunul dintre voi își face ablutiunea într-un mod corect si se duce la moschee, doar pentru Rugaciune, atunci cu fiecare pas i se ridica (rangul) cu o treapta si i se iarta un pacat. Din momentul în care începe sa se roage si pâna când se afla în moschee, atât timp cât mai are ablutiunea, îngerii se roaga pentru el, spunând: <<Allah, binecuvânteaza-l. Allah, fie-ti mila de el>>.”**

Cine nu memorează rugăciunile în limba arabă:

Recitarea rugăciunilor în limba arabă este o condiție de bază a Rugăciunii, însă în situația în care un musulman decide să-și împlinească Rugăciunile, fără să fi memorat rugăciunile în limba arabă, i se permite s-o împlinească, spunând una din expresiile: “Allahu Ekber”, “Subhanallah”, “Elhamdulillah”, “La ilahe illa Allah” pe tot parcursul ei, cu condiția să înceapă să le memoreze. În aceeași situație, se află și cel care s-a convertit nou la religia Islamică.

Nu se permite s-o luam înaintea Imamului

Celui care este condus de un Imam, nu-i este permis să o ia înaintea acestuia, căci Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a prevenit comunitatea de acest lucru. De asemenea, nu se recomandă să se împlinească ritualul

concomitent cu imamul. Conform tradiției Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) se cere ca cel care este condus să-l urmeze pe imam, însă fără întârziere, conform spuselor Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!): **“Imamul a fost numit pentru a fi urmat, așa că urmați-! Când el a rostit <<Allahu Ekber>>, roștiți și voi aceste cuvinte! Dacă el s-a închinat, închinați-vă și voi! Când el a rostit: <<Semiaa Allahu limen hamideh>> (Allah îl aude pe cel care Îi aduce laudă!), roștiți <<Rabbena we lekel hamd!>> (Doamne, a Ta este slava!), când el s-a prosternat, prosternați-vă și voi!”** (hadis unanim acceptat).

Rugăciunea în cazul celui bolnav:

Cine nu poate face Rugăciunea în picioare din cauze bine întemeiate cum ar fi boala, etc., poate s-o facă șezând, iar dacă nu poate s-o facă șezând, o face sprijinindu-se pe o parte, iar dacă nu poate s-o facă nici pe o parte, o face în poziția culcată și tot așa, conform hadisului relatat de Imran bin Husayn, care a spus: “Sufeream de hemoroizi și întrebându-l pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a spus: **<<Roagă-te în picioare și dacă nu poți, stând, iar dacă tot nu poți, roagă-te în poziția culcat>>”**.

Permisiunea femeilor de a merge la moschee pentru Rugăciune

Se permite femeilor să meargă la moschee pentru Rugăciune, însă împlinirea ei în locuințele lor este mai bine pentru ele, conform spuselor Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!): **“Nu le interziceți femeilor să meargă la moschee, însă Rugăciunea în locuințele lor este mai bine pentru ele (adică răsplata Rugăciunii acasă este mai mare decât cea făcută în grup, în moschee, în cazul femeilor)”**. Însă în cazul în care la moschee sunt lecții sau acțiuni la care pot participa și femeile este de preferat ca și ele să vină.

Răsplata Rugăciunii:

Pentru a obține întreaga răsplată a Rugăciunii este necesară concentrarea în timpul ei și, de asemenea, nu trebuie făcută în grabă, conform unei relatări în care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) i-a spus unui musulman, care-și făcuse Rugăciunea în fața lui, s-o repete, motivând că a împlinit-o prea repede și l-a sfătuit să stea în fiecare poziție a Rugăciunii cât să se relaxeze pentru a se concentra. Învățații musulmani au spus că timpul minim de relaxare care este necesar fiecărei poziții este atât cât să-l preamărească măcar o singura dată pe Allah, spunând: “Subhanallah”.

Într-o altă relatare, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a spus că cei mai josnici dintre hoți sunt cei care fura din Rugăciune. A fost întrebat cum se întâmpla acest lucru, la care a răspuns: **“Nu îți întregește poziția de aplecaciune (ruku) și nici cea de prosternare (sujud)”**.

De asemenea, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a spus: **“Un om îți face Rugăciunea și nu i se scrie din aceasta (adica nu este rasplatit) decât o treime sau o patrime sau o jumătate sau o țesime sau o optime sau o zecime (din rasplata Rugăciunii)”**.

Rugăciunea nu constă numai în diferite mișcări și poziții. Concentrarea în timpul ei este sufletul Rugăciunii, iar Rugăciunea lipsită de concentrare este ca și trupul fără suflet. Așadar, de tine depinde răsplata pe care o vei primi după fiecare Rugăciune.

Îndreptarea rândurilor și ocuparea spațiilor goale

Se recomandă ca înainte de-a începe Rugăciunea, Imamul să îndrepte și să completeze rândurile conform celor relatate de la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!): **“Îndreptati rândurile deoarece îndreptarea rândurilor este din integritatea Rugăciunii”**. De asemenea, Anes (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) se întorcea înspre noi înainte de preamărirea de începere a Rugăciunii și spunea: **“Stati unul lipit de altul și îndreptati-va (rândurile)”**.

Câteva sfaturi utile pentru cel care-ți împlinește

Rugaciunea:

❖ Cine apuca o parte (rekeat) dintr-o Rugaciune înainte sa iasă timpul ei, a apucat Rugaciunea la timp, conform spuselor Profetului (pacea ți binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!).

❖ Se recomanda ca cel care conduce rugaciunea sa nu lungeasca recitarea deoarece printre oameni sunt calatori, bolnavi, batrâni, etc.

❖ Cel care conduce rugaciunea trebuie sa citeasca în gând, fără voce și doar mimeaza cu buzele la Rugaciunea de Prânz ți Dupa-Amiaza, iar la Rugaciunea de Dimineata, Seara ți Noapte sa recite cu voce.

❖ Daca la rugaciune participa doar doi oameni, imamul ți înca o persoana, acesta din urma sta în dreapta imamului, iar daca grupul este mai mare, imamul înainteaza în fata acestora.

❖ Daca la rugaciune participa și femei atunci ele stau în ultimul rând, întâietatea revine barbatilor, apoi copiilor, apoi femeilor.

❖ Cine apuca “ruku-ul” (pozitia de închinare) cu Imamul se considera ca a facut acel rekeat.

❖ Cine apuca Rugaciunea în grup cu Imamul înaintea salutului (selam-ului) se considera ca a primit rasplata Rugaciunii în grup.

❖ Se permite avertizarea imamului în timpul Rugaciunii, atunci când greșește, de catre ceilalti participant la Rugaciune, la barbati prin rostirea expresiei “Subḥanallah”, iar la femei, prin bataia din palme.

❖ Intrarea la Rugaciunea în grup se face prin “Tekbiratul Iḥram”, daca aceștia sunt în pozitia “Qiyam” (în picioare), iar daca sunt în pozitia de “ruku”, “sujud”, sau “Et-Teșehhud”, se face prin “Tekbiratul Iḥram”, urmat de pozitia “Qiyam”, în care se sta puțin, pentru ca acestea sunt ritualuri obligatorii ale Rugaciunii.

❖ Face parte din traditia Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) ca recitarea surelor în cazul Rugaciunii obligatorii de Dimineata, a celei de Seara ți a celei de Noapte sa se faca cu voce, iar restul sa se faca în șoapta.

❖ Se permite femeii sa conduca numai alte femei la Rugaciune.

❖ În cazul partii a treia si a patra a Rugaciunilor obligatorii si celor certe se citeste doar sura “El-Fatiha”, iar la cele incerte se mai adauga si un capitol sau macar un verset.

❖ În cazul în care se întârzie la Rugaciunea în grup si apuca o unitate (rekeat), doua sau trei din Rugaciune, trebuie sa completeze unitatile (rekeat-urile) neîmplinite în mod individual, dupa ce Rugaciunea în grup a luat sfârșit. De exemplu, daca a apucat pozitia de închinare “ruku” al celui de-al doilea rekeat al Rugaciunii de Amiaza, înseamna ca mai are de efectuat înca un rekeat, conform spuselor Profetului (pacea si binecuvântarea lui Allah fie asupra lui): **“Cine apucă ruku-ul (poziția de închinare) a apucat rekeat-ul”**. În aceasta situatie, cel care se roaga duce la capat ceea ce a mai ramas din Rugaciune cu imamul, iar dupa ce grupul a terminat de facut Rugaciunea se ridica pentru a recupera rekeat-urile pierdute.

❖ În cazul în care a apucat doar un rekeat din Rugaciunea de Amiaza se ridica pentru a mai face înca trei rekeat-uri dupa ce grupul a terminat de facut Rugaciunea. Astfel, dupa recuperarea primului rekeat se aseaza în pozitia de “Et-Tesehhud”, unde citeste “Et-Tehiyat”, pentru ca este “sunnah” sederea dupa fiecare doua rekeat-uri. Dupa citirea “Et-Tehiyat” se ridica din nou pentru a mai face înca doua rekeat-uri, dupa care, se aseaza iarasi în pozitia de “Et-Tesehhud”, unde citeste cele necesare, iar, apoi saluta pentru a iesi din Rugaciune.

Alte Rugaciuni:

1). Rugaciunea de Vineri

Rugaciunea de Vineri este obligatorie (fard) pentru fiecare barbat musulman ajuns la vârsta de pubertate, stabil (cel care nu se afla în calatorie), care are posibilitatea sa se deplaseze pentru Rugaciune.

Allah Preaînaltul spune în Coranul Cel Sfânt: **?O, voi cei care credeți! Când se cheamă la Rugăciune, în ziua de vineri, grăbiți-vă la pomenirea lui Allah și lăsați negoțul! Aceasta**

este mai bine pentru voi, dacă [voiți] să știți. Iar, dacă Rugăciunea a fost împlinită, răspândiți-vă pe pământ și căutați harul lui Allah și pomeniți-L mult pe Allah, pentru ca voi să izbândiți! ? (Sura Al-Jumu'a:9-10).

S-a relatat că ziua de Vineri este cea mai bună din zilele săptămânii. Abu Huraira (Allah fie mulțumit de el!) relatează că Trimisul lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a spus: **“Cea mai bună zi în care a răsărit Soarele este ziua de vineri; în ea a fost creat Adam, în ea a intrat în Rai, în ea a ieșit din Rai, iar Sfârșitul Lumii nu va avea loc decât în ziua de vineri”.**

De asemenea, s-a relatat că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a spus celor care se delăsau de Rugăciunea de Vineri: **“Am vrut să-i poruncesc altuia să vă conducă în Rugăciunea de Vineri, pentru a da foc caselor celor care nu vin la Rugăciunea de Vineri”.**

Împlinirea Rugăciunii de vineri o înlocuiește pe cea de Amiază

Rugăciunea de Vineri o înlocuiește pe cea de Amiază, făcându-se în timpul acesteia. Cel care a făcut Rugăciunea de vineri nu trebuie să mai facă și Rugăciunea de Amiază.

Numărul de rekeat-uri a Rugăciunii de vineri:

Rugăciunea de vineri se compune din:

- două sau patru rekeat-uri sunnah, înainte de rugăciunea obligatorie (fard),
- două rekeat-uri fard (obligatorii),
- două sau patru rekeat-uri sunnah după ea.

Observație: nu sunt relațiile concrete de la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) în ceea ce privește numărul de rekeat-uri ale Rugăciunii de Vineri, de aceea, sunt mai multe opinii.

În caz că nu s-a putut ajunge la Rugăciunea de vineri, ea nu poate fi recuperată, ci trebuie să se facă cea de Amiază. Rugăciunea de vineri nu poate fi făcută decât la moschee sau geamie și nu se permite împlinirea acesteia în mod individual.

2). Rugaciunea Duha

Rugaciunea Duha este recomandata, conform celor relatate de Abu Huraira (Allah fie multumit de el!): **“Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) m-a sfatuit sa tin post trei zile in fiecare luna, sa fac Rugaciunea de Duha si Rugaciunea Witr, inainte sa dorm”**.

Timpul ei intra dupa 20 minute de la rasaritul Soarelui și se întinde pâna când mai rămân 45 minute la intrarea timpului Rugaciunii de Amiaza.

Numarul de rekeat-uri:

S-a relatat ca Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a facut cel puțin doua rekeat-uri și cel mult opt rekeat-uri, în cazul Rugaciunii Duha.

3). Rugaciunea din toiul miezul noptii (Qiyam El-Leyl)

Aceasta Rugaciune era obligatorie pentru Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) și este recomandata (sunnah) pentru musulmani.

Timpul ei intra dupa Rugaciunea de Noapte și se întinde pâna la intrarea timpului Rugaciunii de Dimineata. Este de preferat ca aceasta sa se împlineasca în a treia parte a noptii, conform celor spuse de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!): **“Allah Preainaltul coboara in cerul pamantului, in a treia parte a fiecărei nopti si cheama: <<Cine-mi cere iertare pentru a-l ierta? Cine-si doreste ceva, pentru a-i da?>>”**.

Importanta ei:

Rugaciunea “Qiyam El-Leyl” este una dintre Rugaciunile recomandate (sunnah), pe care atât Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!), companionii lui, cât și cei care i-au urmat, i-au dat o foarte mare însemnatate. Musulmanul care dorește sa se apropie cât mai mult de Allah Preainaltul trebuie sa depuna cât mai mult efort în împlinirea Rugaciunilor voluntare pe lângă cele obligatorii, mai ales a acestei Rugaciunii

care se face atunci când majoritatea lumii doarme. Împlinirea acestei Rugaciunii în mod continuu, în întunericul nopții, departe de privirile oamenilor, este un semn al credinței adevărate și al evlaviei. Aceasta Rugaciune nu are un număr exact de rekeat-uri. Se recomandă ca rugaciunea de “Witr” să se împlinească după Rugaciunea “Qiyam El-Leyl”.

4). Rugaciunea pentru mort (Genaze)

Rugaciunea pentru mort este o obligație a comunității (fard kifaye). Dacă o împlinesc un grup de musulmani este suficient, iar dacă nu, păcatul neîmplinirii revine întregii comunități.

Condițiile validării acesteia sunt aceleași cu cele ale Rugaciunii obișnuite pentru că este o Rugaciune.

Rugaciunea pentru mort se face în picioare și se compune din patru preamariri - Tekbir (“Allahu Ekber”). După prima preamarire - Tekbir se recită sura “Al-Fatiha”, în șoaptă, atât de către Imam cât și de ceilalți participanți la Rugaciune. La a doua preamarire - Tekbir se citesc rugile pentru Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) - “Allahumme Salli / Barik a’ala Muhammedin”. La a treia preamarire - “Tekbir” se cere iertare pentru mort, iar la a patra, se adresează rugă, atât pentru sine, cât și pentru ceilalți musulmani. După aceasta, se iese din Rugaciune prin salutul în partea dreaptă, urmat de cel în partea stângă.

Face parte din tradiția Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) să nu se ridice mâinile decât la primul “Tekbir”.

5). Rugaciunea de cele două sărbători (El-Fitr și El-Adha)

Rugaciunea de cele două sărbători este wagip la Hanefi, iar Maliki și Șafii o consideră Sunnah Muekkede, pe când Hanbeli o consideră fard kifayeh (dacă o împlinește un grup de musulmani este suficient, iar dacă nu, păcatul neîmplinirii ei revine întregii comunități).

Aceasta se compune din două rekeat-uri.

Cum se face rugăciunea:

Conform relatărilor, savanți musulmanii au stabilit două moduri:

Conform °colii hanefite: se fac două rekeat-uri numai că la primul rekeat se preamărește Allah ("Allahu Ekber") de trei ori înainte să se recite "Al-Fatiha", iar la al doilea rekeat îl preamărește pe Allah de trei ori după ce recita "Al-Fatiha" °i un alt capitol și înainte să se ducă la poziția "ruku".

Majoritatea: Se recomandă, că în primul rekeat, după "Tekbiret-ul Ihram" și înainte de a începe recitarea din Coran, să se preamărească numele lui Allah de șapte ori prin expresia "Allahu Ekber", iar în al doilea rekeat, de cinci ori. Unii sunt de părere că preamărirea lui Allah să se facă de șase ori, nu de șapte ori. De asemenea, se recomandă ca la fiecare preamărire să se ridice mâinile ca în cazul "Tekbiratul Ihram" (preamăririi de început).

Acestea sunt singurele deosebiri dintre Rugăciunea obișnuită și Rugăciunea cu ocazia celor două sărbători, celelalte caracteristici fiind identice cu o rugăciune de două rekeaturi.

6). Rugăciunea cu ocazia lunii Ramadan (Terawih)

Rugăciunea de "Terawih" este o Rugăciune voluntară, despre care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) a spus: **"Cine se roagă de Ramadan cu credință, urmărind răsplata (de la Allah), i se iartă păcatele săvârșite".**

Rugăciunea de Terawih nu are un număr exact de rekeat-uri. S-a relatat că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a făcut la Rugăciunea de Terawih opt rekeat-uri, însă în timpul lui Omar °i Osman (Allah fie mulțumit de ei!) musulmanii făceau câte 20 de rekeat-uri.

Această rugăciune se face după rugăciunea de noapte și înainte de rugăciunea de Witr, la fiecare două sau patru rekeat-uri se dă selam. La această rugăciune pot participa atât bărbați cât și femeile, se poate face colectiv sau individual. Se recomandă ca în timpul acestei Rugăciuni în luna Ramadanului să se recite Coranul în întregime, dacă este posibil.

7). Rugăciunea El-Istikhara (de Îndrumare)

Face parte din tradiția Profetului (Sunnah) ca în situația în care musulmanul trebuie să ia o hotărâre în ceea ce privește lucrurile permise și nu știe ce să facă, să împlinească Rugăciunea de îndrumare, conform spuselor companionilor (Allah fie mulțumit de ei!): **“Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) ne învăța Rugăciunea de îndrumare în toate situațiile, așa cum ne învăța o sura (capitol) din Coran, spunând: <<Dacă cineva vrea să facă ceva, să facă doua rekeat-uri de Rugăciune și apoi să se roage, spunând: Allahumme inni estekhiruke bihamdike we esteqdiruke bi qudretike we eseluke min fadlike el-aazim feinneke teqdiru we la eqdir, we tealemu we la ealem we ente aallamul ghuiub. Allahumme in kunte tealem enne hazel emr khairul li fi dini we meaași we aaqibeti emri, feqdirhu li we iesserhu li summe barik li fih. We in kunte tealem enne hazel emr șerrun li fi dini we meaași we aaqibeti emri, fesrifhu aanni wesrifni aanhu, weqdir li el-khaira haisu keane, summe erdini bih>>.”**

“O, Allah, caut îndrumarea Ta în știința Ta și caut forța în puterea Ta și îmi cer din favorurile Tale nepieritoare, căci cu adevărat, Tu poți, în timp ce eu nu pot, și cu adevărat, Tu ești, în timp ce eu nu știu, și Tu ești Cunoșcătorul celor nevăzute. O, Allah, dacă ești că acest lucru (și îl menționezi) este bun pentru mine în religia mea, în viața mea și în sfârșitul ei, atunci poruncește-l și ți-l urează-l pentru mine. Și, dacă ești că acest lucru este rău pentru mine, în religia mea, în viața mea și în sfârșitul ei, atunci îndepărtează-l de mine și îndepărtează-mă de el și hotărăște pentru mine ceea ce este bine, oricare ar fi acesta, și fă-mă mulțumit de acesta”.

8). Rugăciunea călătorului

Una din dovezile faptului că Islamul este o religie practică și ușor de aplicat este și Rugăciunea în cazul călătoriei.

Se permite călătorului (cel care parcurge o distanță mai lungă de 83,90 de km, indiferent de mijlocul de transport) să scurteze Rugăciunile obligatorii (fard) de la patru rekeat-uri la două rekeat-uri, fără a mai necesita împlinirea celor voluntare,

conform tradiției Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!).

De asemenea, se permite calatorului sa faca Rugaciunea de Amiaza împreuna cu cea de Dupa-amiaza, odata cu intrarea timpului celei dintâi și până la ieșirea timpului celei din urma, sa faca Rugaciunea de Seara împreuna cu Rugaciunea de Noapte odata cu intrarea timpului celei dintâi și până la ieșirea timpului celei din urma.

Observatie: Hanefi nu permit calatorului unirea a doua Rugaciunii (Amiaza - Dupa-Amiaza și Seara - Noapte), pe când vedem ca celelalte țcolii permit acest lucru.

9). Rugaciunea la eclipsa de Luna și de Soare

Teologii musulmani au convenit ca Rugaciunea de eclipsa este o traditie certa (sunnah muekkede).

Trimisul lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a spus: **“Soarele și luna sunt două semne din semnele lui Allah. Eclipsa nu are loc pentru moartea sau pentru viața cuiva, iar dacă le vedeți, rugați-vă la Allah”**.

Majoritatea învățaților au spus ca Rugaciunea de eclipsa este de doua parti (rekeat), în fiecare parte efectuându-se doua închinari “ruku”. Hanefiti sunt de parere ca este de doua unitatii sau patru ca oricare doua / patru unitatii de Rugaciune Sunnah.

10). Prosternarea de recitare

Este din sunnah ca cel care citește Coran și ajunge la un verset de prosternare, sa se prosterneze o singura data, spunând “Allahu Ekber”, atât cel care citește, cât și cel care asculta recitarea versetelor de prosternare. În Coran, exista mai multe versete de prosternare:

1. **?Chiar ți cei ce sunt aproape de Domnul Tău nu se socotesc prea mari pentru a-L adora pe El, ci ei îl preamăresc ți se prosternează dinaintea Lui. ?** (Sura Al-'Ar'af:206).

2. **? Înaintea lui Allah se prosternează (toți aceia) care sunt în ceruri ți pre pământ, cu voie ți fără voie, ți la fel ți**

umbrele lor dimineata si la asfintit. ? (Sura Ar-Ra'd:15).

3. ? Si în fata lui Allah se prosterneaza toate vietatile din ceruri si de pre pamânt; si la fel si îngerii, fara ca ei sa fie trufasi. ? (Sura An-Nehl:49).

4. ? Spune: "De credeti voi în el ori nu credeti, aceia carora li s-a dat stiinta dinaintea lui - daca li se citeste lor - cad, prosternându-se, cu barbiile la pamânt. ? (Sura Al-Isra': 107).

5. ? Acestia sunt cei de care Allah s-a îndurat dintre profeti, din urmasii lui Adam, din aceia pe care noi i-am purtat cu Noe, din urmasii lui Avraam si ai lui Israel si din aceia pe care Noi i-am calauzit si i-am ales. Iar când versetele Celui Milostiv li se recitau, ei cadeau prosternându-se, plângând. ? (Sura Maryam:58).

6. ? Oare tu nu vezi ca dinaintea lui Allah se prosterneaza cei din ceruri si cei de pre pamânt, Soarele, Luna, stelele, muntii, copacii, vietatile si multi oameni?? (Sura Al-Hajj:17).

7. ? Si daca li se zice lor: "Prosternati-va dinainte Celui Milostiv", ei raspund: "Si ce este Cel Milostiv? Sa ne prosternam noi la ceea ce ne poruncesti tu?" Si aceasta sporeste nesuferire lor. ? (Sura Al-Furqan:60).

8. ? Oare nu voiesc ei sa-L adore pe Allah care face sa iasa la iveala cele ascunse în ceruri si pre pamânt si care stie atât ceea ce tin ei ascuns cât si ceea ce marturisesc? ? (Sura An-Naml: 25).

9. ? Ci numai aceia care cred în versetele Noastre, care, atunci când ele le sunt pomenite, cad, prosternându-se si aduc lauda si slava Domnului lor, fara ca ei sa fie semeti.? (Sura As-Sajda:15).

10. ? ...Si David a socotit ca Noi îl punem la încercare si

s-a rugat de iertare la Domnul său ȳi a căzut, prostern ndu-se ȳi s-a c it. ? (Sura Sad:24).

11. ?^{ai} printre semnele Sale sunt noaptea ȳi ziua ȳi Soarele ȳi Luna. Însă nu vă prosterna i nici dinaintea Soarelui, nici dinaintea Lunii, ci prosterna i-vă dinaintea lui Allah care le-a creat pe ele, dacă pe El îl adora i voi! ? (Sura Fussilat: 37).

12. ?Prosterna i-vă înaintea lui Allah ȳi adora i-L ? (Sura An-Najm:62).

13. ?Iar c nd li se citește Coranul nu se prosternează ? (Sura Al-Insiquaq:21).

14. ?Nu! Nu-i da lui ascultare, ci prosternează-te ȳi apropie-te! ? (Sura Al-Alaq:19).

Binefacerile ei:

Abu Huraira (Allah fie multumit de el!) a spus: “**Trimisul lui Allah (pacea si binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a spus: <<Daca fiul lui Adam recita prosternarea si se prosterneaza, Satana se izoleaza si pl nge, spunând: «Sa fie blestemat, i s-a poruncit sa se prosterneze si s-a prosternat, si va intra în Rai, în timp ce eu m-am împotrivit când mi s-a poruncit sa ma prosterez, asa ca voi intra în lad>>.**”

11). Rugaciunea de intrare în moschee(Salutul moschei)

S-a relatat ca Profetul (pacea si binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a spus: “Atunci când intrati în moschee, sa nu va asezati pâna ce nu faceti doua parti (rekeat) de Rugaciune”.

12). Rugaciunea de preaslavire (Tesbih)

S-a relatat ca Ikrimah a transmis de la Ibn Abbas urmatoarele: “Trimisul lui Allah (pacea si binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) i-a spus lui Abas Bin Abd El-Muttalib: **«Abas,**

Încheiere

În final, sperăm că această lucrare va fi de folos pentru a va împlini Rugăciunea atât cu trupul, cât și cu sufletul. Dacă această carte va reuși și va avea succes, lauda este numai a lui Allah, iar dacă nu, greșeala și lipsurile sunt de la noi. Fie ca Allah să ne facă să vedem adevărul și să ne împlinim Rugăciunea zilnică numai pentru El, Preamăritul. Să nu ne facem Rugăciunea pentru văzul celor din jur, pentru a se spune ca împlinim Rugăciunea, s-o facem cu întreaga inimă îndreptată spre Allah Preaînaltul, dorind să obținem mila și binecuvântarea Lui.

“O, Allah! Tu ești Stapânul Meu. Nu exista altă divinitate în afara Ta. Tu m-ai creat, iar eu sunt robul Tău. Mă țin de promisiunea pe care ți-am dat-o atât cât îmi stă în putință. Cer ocrotirea Ta de răul păcatelor pe care le-am săvârșit. Recunosc darurile pe care mi le-ai oferit. Îmi recunosc lipsurile și păcatele. O, Allah, iartă-mă, căci nimeni nu poate ierta păcatele în afara Ta!” (hadis nobil).

Note explicative

Una din caracteristicile limbii arabe este ?i pronun?area diferită a literelor. Spre deosebire de limba română, în limba arabă avem litera “s” de trei feluri, litera “h” de trei feluri, litera “z” de trei feluri, litera “t” de două feluri, litera “d” de două feluri, etc. Este de remarcat că aceste litere asemănătoare la prima vedere sunt total diferite unele de celalate. Astfel, dacă se pronun?ă litera “t” sub?ire în loc de litera “t” groasă se schimbă întregul sens al propozi?iei. Din păcate mul?icititori ai Coranului în limba arabă din România nu fac deosebirea între aceste litere “surori” ceea ce este o gre?eală mare pentru că schimbă sensul versetelor.

Având în vedere cele spuse ?i pentru o pronun?ie mai exactă a versetelor coranice, v-am pus la dispozi?ie un tabel explicativ care să vă arate modul cel mai simplu ?i corect de citire.

Am notat	Litera arabă	Explicație
<u>a</u>	/	Litera “a” pronunțată din mijlocul gâtului cu deschiderea mare a gurii. Am notat “ <u>a</u> ” litera “a” pronunțată din gât, cu “ <u>au</u> ” litera “u” pronunțată din gât, cu “ <u>ai</u> ” litera “i” pronunțată din gât și cu “ <u>a</u> ” atunci când are “sukun”, adică se face oprirea bruscă pe literă, înainte de a fi pronunțată în întregime.
gh	ﺍ	Litera „g” se pronunță de la începutul gâtului, asemenea sunetului care iese în urma gargarei.
kh	ﻙ	Litera „h” groasă se pronunță de la începutul gâtului, prin frecarea cerului gurii cu limba.
<u>h</u>	ﻩ	Litera „h” se pronunță prin strângerea mijlocului gâtului.
h	ﻩ	Litera „h” se pronunță din cel mai îndepărtat punct al gâtului
<u>z</u>	ﺯ	Litera „z” subțire se pronunță cu vârful limbii între dinți.
z	ﺯ	Litera „z” groasă se pronunță cu limba între dinți.

Am notat	Litera arabă	Explicație
<u>s</u>	À	Litera „s” subțire se pronunță cu vârful limbii între dinți.
s	’	Litera „s” groasă se pronunță la contactul dintre marginea de jos a limbii și regiunea aflată deasupra dinților inferiori cu lăsarea unui spațiu foarte mic între limbă și dinți.
d	÷	Litera „d” groasă se pronunță la contactul dintre lateralele limbii cu ceea ce i se opune din partea măselelor superioare.
q	fi	Litera „q” groasă se pronunță la contactul dintre cerul gurii cu partea cea mai îndepărtată a limbii.
t	ÿ	Litera „t” groasă se pronunță la contactul dintre marginea limbii cu baza dinților superiori.
‘ -	√	Litera „e” se pronunță din cel mai îndepărtat punct al gâtului. În situația în care are „sukun” pe ea, se pronunță prin oprirea bruscă pe literă, înaintea de a fi pronunțată în întregime, cea din urmă fiind notată cu semnul din paranteze (‘).

Acestea sunt litere care se deosebesc de cele din limba română, pronunțierile lor fiind aproape asemănătoare.

Bibliografie

- 1 - Fikih Sunneh (Seyyid Sabiq)
- 2 - El-Fikih ala El-Mezahib El-Erbe'a (Abdurrahman El-Gezairiy).
- 3 - I'ala Es-Sunen (Zafer Ahmed Tehanewi)
- 4 - EL-Miskat fi ahkam Et-Taharah we Es-Salat We Ez-Zekat (Salah Muhammed Ebu el-Hajj).

